ΕΤΟΣ Η' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 22 ΤΗ ΙΟΥΝΙΟΥ 1918 — ΑΡΙΘ. 378

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑπ ἠρεωτικήν:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδὸς.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΑΠΙΣΤΙΑ

Αἱ τηλεγραφικαὶ ἀγγελίαι νέαν μετέδωκαν ἀπιστίαν τῶν Βουλγάρων πρὸς τοὺς συμμάχους αὐτῶν, τὰ συμβεβηκότα, ὅμως, ὡς περιγράφονται, εἶνε ἀσαφῆ καὶ ἀβέβαια. Δῆλον ἐγένετο μόνον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν μέτωπον ὁλόκληρον παρεβίασε καὶ πάλιν τὰ συμπεφωνημένα καὶ ὑπερβὰν καθ' ἅπασαν τὴν γραμμὴν τὴν οὐδετέραν ζώνην μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνοσερβικοῦ ἐπετέθη ἀπροσδοκήτως καὶ προὐκάλεσε σύγκρουσιν αἱματηρὰν ἐπὶ ἐκτάσεως ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα ὅλων μιλλίων μετὰ ἑκατὸ χιλιάδων ἀνδρῶν.

Οἱ βούλγαροι ἀπεκρούσθησαν φαίνεται καθ' ἅπασαν τὴν γραμμὴν, παρὰ τὰς συνήθεις εἰς αὐτοὺς καυχήσεις, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἀνέκοπτον τὴν νικηφόρον προέλασιν, ὡς διατείνονται. Καὶ οὕτω διὰ τὴν βουλγαρικὴν ἀπιστίαν νέον ἐχύθη αἷμα χριστιανικὸν καὶ ἐπότισε τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν γῆν, πρὸς αἰσχος τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ὃν καταισχύνουσιν ἀπ' αἰώνων ἤδη μακρῶν οἱ Βούλγαροι.

Φαίνεται ὅτι ἅπαξ ἔτι ἀνεβλήθη ὁ πρὸς τοὺς βουλγάρους πόλεμος, καίτοι ἡ Ἑλλὰς ἀφώπλισε διὰ τῆς βίας τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ βουλγαρικὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Χασάπτσιεφ, καὶ ἔντονον ἀπέλυσε διακοίνωσιν πρὸς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, πρὸς τὴν Βουλγαρίαν δὲ ἀπηύθυνε τελεσίγραφον ἰσοδυναμοῦν πρὸς κήρυξιν πολέμου.

Παρὰ πάντα ταῦτα αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων διατηροῦνται καὶ οἱ ἀντιμέτωποι στρατοὶ διετάχθησαν νὰ τηρῶσιν πρὸς ἀλλήλους στάσιν ἀμυντικήν. Ἡ Σερβικὴ Σκουψίνα ταραχθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀγγελθείσης γενικῆς ἐπιθέσεως τῶν Βουλγάρων διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἐπανέλαβε δὲ ταύτας μετὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῆς βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως καὶ ἀπεδέξατο ἐπιψηφίσασα τὴν διαιτησίαν τῆς Ρωσσίας. Τὰ σύντομα τηλεγραφήματα δὲν σαφηνίζουσιν ἂν ἡ Σκουψίνα ἀπεδέξατο τὴν διαιτησίαν ταύτην ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ Σερβοβουλγαρικὴ Συνθήκη θεωρῆται ὡς μὴ ὑπάρχουσα ἢ ἄνευ ἐπιφυλάξεως. Ἂν τὸ πρῶτον, πάντες οἱ Βούλγαροι θ' ἀποκρούσωσι τὴν συνθήκην καὶ ὁ πόλεμος ἔσται ὁ ἀσφαλέστατος καὶ ἴσως ὁ δικαιότατος διαιτητής, ἂν δὲ τὸ δεύτερον, τότε πρέπει οἱ Ἕλληνες νὰ διΐδωμεν σλαβικὴν σκευωρίαν, σκοποῦσαν ὅπως ἀπὸ τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου ὠφεληθῇ ἀποκλειστικῶς ὁ σλαβισμὸς καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀνυποληψίᾳ καὶ ἀνεπανορθώτῳ ἴσως συμφορᾷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν ἔχομεν ἡμεῖς τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης ἵνα διεισδύσωμεν ἀσφαλῶς εἰς τὸν διπλωματικὸν λαβύρινθον καὶ ἴδωμεν ποῦ ἐνεδρεύει κατὰ τῶν θυμάτων του ὁ ὠμοφάγος Μινώταυρος, δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως καὶ ὀξεῖα διπλωματικὴ περίνοια ὅπως οἱ Ἕλληνες πάντες ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ Ρωσσικὴ διαιτησία θὰ περιφρουρήσῃ μόνον τὰ σλαβικὰ συμφέροντα καὶ εἰς ταῦτα θὰ θυσιάσῃ ἀδιστάκτως τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία θὰ στέρξωσιν ἀρά γε νὰ ἴδωσι τὸν Σλαβισμὸν γιγαντούμενον ἐπὶ τῆς Νοτιανατολικῆς Εὐρώπης καὶ ἑνούμενον μετὰ τῆς Ρωσσίας ὥστε νὰ ἐπεκτείνῃ οὗτος ἀχανὲς τὸ κράτος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας; Ὁ ἐντὸς τῆς Ρωσσίας Σλαβισμὸς θὰ αὐξηθῇ καὶ θὰ μεγαλυνθῇ ἑνούμενος ἀναλώσασι τῆς Αὐστρίας, ἥτις οὕτω θὰ διαμελισθῇ, καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅστις θὰ ἐκτοπισθῇ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου περιοριζόμενος πέρα τῶν ὁρίων τοῦ Ὀλύμπου ἀφαιρούμενος καὶ αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἡ Ρωμουνία περιεσφιγμένη ὑπὸ τοῦ σλαβικοῦ δράκοντος θὰ συντριβῇ μεταξὺ τῶν σπειρῶν του καὶ θὰ καταποθῇ ὁλόκληρος, ἵνα τὸ κράτος τοῦ Σλαβισμοῦ συνεχὲς καὶ ἀδιάλειπτον ἐκτείνηται ἀπὸ τοῦ βορείου παγωμένου ὠκεανοῦ μέχρι τοῦ Αἰγαίου, ἀπειλοῦν τήν τε Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ Σλαβισμοῦ εἶνε ἀπώθης καὶ θὰ προκαλέσῃ τὴν ἡνωμένην ἀντίδρασιν ἀπάσης τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, ἐφόσον αὕτη δύναται νὰ συντρίψῃ τὸν τόσον ἐπιφόβως καὶ ἀπειλητικῶς αὐξανόμενον καὶ μεγεθυνόμενον Σλαβισμόν.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Σλαβισμὸν νὰ γιγαντωθῇ ἐπὶ βλάβῃ καὶ κινδύνῳ μεγίστῳ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ ἀσιατικοῦ ἔτι κόσμου, διότι ὅπως ἡ ἄλογος φύσις καὶ ὁ λογικὸς κόσμος ὑπέρτατον ἔχει νόμον τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, ὅστις προστατεύει ἐξίσου ἀδυνάτους καὶ δυνατούς.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡμᾶς ὅμως ὑπολείπεται βαρὺς καὶ ἀργαλέος ἀγὼν ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς φυλὴν ἀείποτε βάρβαρον, ἄπιστον καὶ ἄτιμον, τοὺς Βουλγάρους. Ἵνα μὴ φανῶμεν ὑπερβάλλοντες εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς φυλῆς ταύτης παραθέτομεν πιστὴν ἀπεικόνισιν τῆς βουλγαρικῆς φυλῆς ὑπὸ διαπρεποῦς γαλάτου ἱστορικοῦ τοῦ κ, Ἀμεδαίου Θιερρύ, περιγράφοντος τὴν εἰσβολὴν καὶ ἐγκατάστασιν τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Ἑλλην. Χερσόνησον:

«Ὁ Βούλγαρος ὁμοιάζει μὲ τὰ θηρία τοῦ δάσους, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔζησε ζήσει εἰς τὴν Σιβηρίαν. Ἦτο ἀσχημότατος τὴν μορφὴν, βδελυρὸς εἰς τὸ ἄκρον καὶ τὰ θηριώδη αὐτοῦ ἔμφυτα ἦσαν ἐντονώτερα ἀπὸ ὅ,τι ἐγνώριζεν ὁ κόσμος ἕως τότε. Ὁ Βούλγαρος κατέστρεψε τὰ πάντα ἀπὸ εὐχαρίστησιν νὰ καταστρέψῃ, ἐφόνευσε διὰ νὰ διασκεδάσῃ καὶ ἡ μόνη του ἐπιθυμία ἦτο νὰ ἀφανίσῃ κάθε ἄνθρωπον καὶ πᾶν ἀνθρώπινον ἔργον διὰ νὰ βλέπῃ πανταχοῦ τὴν ἐρημίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε ζήσει. Εἶχε κάτι τὶ τὸ διαβολικὸν ὁ λαὸς αὐτὸς, ὅστις ἐθυσίαζεν ἀνθρώπους εἰς τὰ εἰδωλά του καὶ οἱ ἀποτρόπαιοι ἱερεῖς του ἐπεκαλοῦντο τὰ πνεύματα τοῦ σκότους. Ἐκτὸς τῆς λαγνείας, ἡ ὁποία ὡμοίαζε μὲ ἐκείνην τῶν κτηνῶν, οἱ Βούλγαροι εἶχον τὰς κακίας ὅλων τῶν εἰδῶν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ἡ λέξις Βούγρε, ἥτις εἶνε συγκοπὴ τῆς λέξεως Βούλγαρος, σημαίνει τὴν βαρυτέραν τῶν ὕβρεων. Εἰς τὴν Εὐρώπην μετεφέρθη ἡ λέξις αὕτη ἀπὸ τοὺς σταυροφόρους, οἱ ὁποῖοι διερχόμενοι ἐκ Βουλγαρίας ὅπως διαπεραιωθῶσιν εἰς Ἀσίαν ἐγνώρισαν καὶ ἐχαρακτήρισαν αὐτούς. Ὁ Βούλγαρος ἦτο κοντοστρόγγυλος, μελαγχροινὸς, μὲ σιμὴν ῥῖνα, μὲ τὰ μῆλα τοῦ προσώπου μεγάλα, μὲ μικροὺς καὶ λοξοὺς ὀφθαλμοὺς. Ἐφόρουν σαρίκι εἰς τὴν κεφαλὴν, εἶχον οὐρὰς ἵππων ὡς σημαίας, δέρματα προβάτων ὡς ἔνδυμα, ἔζων ἐντὸς κάρρων ἐφ' ὧν μετεφέροντο τῆδε κακεῖσε ὡς νομάδες μὴ γνωρίζοντες πατρίδα καὶ κατοικίαν, ζῶντες δὲ ἐν κοινογαμίᾳ. Ἡ Θεοκατάρατος αὕτη ὀργή, ὡς τὴν ὠνόμασαν δικαίως οἱ Βυζαντινοί, ἀπετέλεσε τὸ παρακολούθημα τῶν Οὔννων πρῶτον καὶ κατόπιν διαφόρων ἄλλων ἀγρίων καὶ βαρβάρων φυλῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν σήμερον λεγομένην Βουλγαρίαν καὶ τότε κάτω Μοισίαν. Εἰς τὴν χώραν ἐκείνην εὗρεν ἤδη ἀποικισμένους Σλαύους τὰς λεγομένας ἑπτὰ γενεάς, μετὰ τῶν ὁποίων συνεχωνεύθη ἀλλὰ δώσασα εἰς τοὺς Σλαύους αὐτοὺς τὸ ἴδιον ὄνομα».

Οἱ Βοέροι ἐν τῇ Ν. Ἀφρικῇ εὑρεθέντες μεταξὺ ἀνθρωποφάγων ἀγρίων, Ζουλοῦ, Πασσούτων, Ὀττεντότων κ.ἄ. καὶ εἰς πᾶν βῆμα αὐτῶν συναντῶντες λέοντας, πάνθηρας, ρινόκερως καὶ ἄλλα μεγάλα θηρία ἠναγκάσθησαν νὰ ὁπλοφορῶσι καὶ διηνεκῶς νὰ ἀγωνίζωνται κατά τε τῶν θηρίων καὶ τῶν ἀγρίων ἀναδειχθέντες ἄριστοι πολεμισταὶ, ὧν τὴν πολεμικὴν τέχνην πικρότατα ἐδοκίμασεν ὁ ἀγγλικὸς στρατός.

Ἡ αὐτὴ τύχη ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν, ὅστις ἀπαλλαγεὶς τῶν τούρκων ἐν Εὐρώπῃ ἔχει δμορον ἐφεξῆς τὴν ἐπεκταθεῖσαν Βουλγαρίαν ἀναλώσασι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρὸς τὴν ἀγρίαν ταύτην φυλὴν νὰ ἀναλάβῃ τὸν περὶ ἑξοντώσεως ἀγῶνα, ὅστις εἶνε ἀνανέωσις τοῦ μακροχρονίου ἀγῶνος, ὃν διεξήγαγεν ὁ Βυζαντιακὸς Ἑλληνισμὸς πρὸς τὴν αὐτὴν ἄπιστον φυλὴν καὶ ὅστις εἶχε καταλήξει εἰς τὴν πανωλεθρίαν ταύτης ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλείου Β' τοῦ Βουλγαροκτόνου.

Ὁ πρὸς τοὺς Βουλγάρους πόλεμος εἶνε ἀναπόφευκτος, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν καθορισθῶσι τὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων ὅρια, καὶ εἶνε ἄπορον ὅτι ἀναβάλλεται οὗτος μέχρι τοῦδε μετὰ τοσαύτας καὶ τόσον θρασείας προκλήσεις αὐτῶν. Ἡ Ἑλλὰς καθῆκον ἔχει οὐ μόνον τὰ ὅρια αὐτῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ κατὰ τῆς βουλγαρικῆς ἀπιστίας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν Θρᾴκῃ Ἑλληνισμὸν νὰ προστατεύσῃ κατὰ τῆς βουλγαρικῆς ὠμότητος. Ἡ Βουλγαρία θὰ εἰρηνεύῃ πρὸς ἡμᾶς μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς συγχωνεύσεως τοῦ θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ, μεθ' ὃ ὡς ἀγέλη λύκων πεινάλεων θὰ ὁρμήσωσιν οἱ Βούλγαροι καὶ κατὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν χωρῶν.

Ἀνάγκη διὰ ταῦτα ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ παρασκευάζηται πάντοτε πρὸς δεινότατον καὶ σφοδρότατον πόλεμον κατὰ τῶν Βουλγάρων μέχρι ἐξοντώσεως αὐτῶν. Ὡς τὸ πάλαι καὶ σήμερον ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει δυνάμεις ἱκανὰς καὶ θὰ ἀποκτήσῃ μεγαλειτέρας, ἐὰν ὁλόκληρος ἑνώσῃ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ἵνα καὶ πάλιν καταβάλῃ εἰς γόνατα καὶ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν θρασυδείλων βουλγαρικῶν στρατιῶν, ὡς ἐπάτησεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἔνδοξος Βασίλειος Β'.

ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΟΧΙΑΝ ΤΩΝ

Καιρὸς ἤδη τὰ κοινὰ πάντα νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν τροχιὰν αὐτῶν ἕκαστον ἵνα χωρήσωσιν ἀπροσκόπτως καὶ ὁμαλῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πορείας αὐτῶν, νὰ παύσῃ δὲ ἡ πρὸς ἄλληλα σύγκρουσις καὶ ἡ ἀταξία καὶ ἡ σύγχυσις, ἐξ ὧν μεγάλα ζημιοῦται τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν ὁλόκληρον.

Κατεπείγουσα καὶ ἐπιτακτικὴ ἀποβαίνει ἡ διευθέτησις τοῦ καλουμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος πρὸς διαρρύθμισιν κανονικὴν καὶ κοινωφελῆ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν προϊσταμένων ἐν αὐτῇ τῶν ὑλικῶν ὅλως κοσμικῶν περισπασμῶν.

Πέρα τοῦ πρέποντος παρετάθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα χρονολογούμενον οὐχὶ ἀπὸ τῆς γενέσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν ἡμερῶν τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἤτοι ἀπὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν! Ὁ φίλος ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» γνωματεύει ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς π. ἑβδομάδος ὅτι αἱ ἐνεστῶσαι πολιτικαὶ καὶ ἐθνικαὶ περιστάσεις ἐπιβάλλουσι τὴν ἀποφυγὴν πάσης προστριβῆς καὶ διαφωνίας καὶ ἔριδος παρὰ τῷ λαῷ καὶ τῷ κλήρῳ διὰ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ ἀκανθώδους ζητήματος. Ὁ πολιτικὸς ἀγὼν ἡμῶν ἐπέβαλεν ἀληθῶς τὴν ἀναβολὴν τοῦ ζητήματος ἵνα καὶ ἡ Κεντρικὴ καὶ αἱ κατ' ἐπαρχίας ἐπιτροπεῖαι καὶ τὸ Κοινὸν ἅπαν ἐπαγρυπνῶσιν ἀπερίσπαστοι καὶ μὲ ἡνωμένας τὰς προσπαθείας διεξάγηται ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος. Ὁ πολιτικὸς ὅμως ἐκεῖνος ἀγὼν μετὰ τὰ ραγδαῖα καὶ ἀφάνταστα συμβεβηκότα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ μετέβαλεν ὅλως καὶ φάσιν καὶ φύσιν. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ εὐρυτέρων πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ οἰκονομικῶν ἁπλῶς παραχωρήσεων ἀλλὰ περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν νησιωτῶν. Εἴτε τὸ καθεστὼς παραμένῃ μετὰ τὴν ὁριστικὴν εἰρήνην εἴτε κτήσις εἴτε προτεκτοράτον ἀνακηρυχθῇ ἡ Κύπρος, ὁ Κυπριακὸς λαὸς καὶ οἱ πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται αὐτοῦ πρὸς ἕνα κυριώδη καὶ ἀναπότρεπτον θὰ ἐργάζωνται καὶ θὰ ἀγωνίζωνται σκοπὸν, τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς νήσου.

Πρὸς τοῦτο ὅμως εἶνε ἐπάναγκες ὅπως διευθετηθῶσι πάντα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, καὶ ἐξευρεθῶσι καὶ διατεθῶσι πάντα τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ὅπλα· δὲν βλέπομεν δὲ ἡμεῖς σήμερον ἄλλο σκανδαλωδέστερον ζήτημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Ἡ παράτασις τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἀπεμάκρυνε τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ θὰ ἐμπνέῃ πάντοτε δυσπιστίαν πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας αὐτοῦ, ἐνῷ ἐπιβάλλεται πλήρης ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτίμησις ἀμοιβαία καὶ πειθαρχία ἀληθῶς στρατιωτική.

Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος θὰ γεννᾷ πάντοτε καὶ θὰ ὑποθάλπῃ τὴν διαφωνίαν καὶ τὴν δυσαρέσκειαν παρὰ τῷ Κοινῷ καὶ χάριν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ὑποθέσεων τῆς Νήσου τὸ σκάνδαλον τοῦτο δέον νὰ ἀρθῇ.

Ἀλλ' ἂν παρ' ἐκείνοις ὑπάρχωσιν ἀδιαλλάκτοι διαφωνίαι, παρὰ τῷ λαῷ ὅμως ἐπικρατεῖ ὁ δικαιότατος πόθος καὶ ἡ ἀναπότρεπτος ἀπόφασις ὅπως τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα διευθετηθῇ κατὰ τὸν ἄριστον δυνατὸν τρόπον. Εἴτε ἀνώτεροι κληρικοὶ εἴτε ἡγέται πολιτικοὶ εἶνε οἱ διϊστάμενοι καὶ διαφωνοῦντες καὶ παρακωλύοντες τὴν προαγωγὴν τοῦ ζητήματος, οὐδεμίαν οὗτοι θὰ εὕρωσιν ὑποστήριξιν παρὰ τῷ λαῷ ἢ παρὰ τῷ κλήρῳ, διότι κοινὸς καὶ διακαὴς πάντων πόθος εἶνε ἡ λύσις τοῦ Ἐκκλ. ζητήματος.

Ἐφόσον ὑπάρχει καιρὸς, καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα τῶν ἀρχιερέων καὶ τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα τῶν πολιτευτῶν ἡμῶν ὑπαγορεύουσιν ὅπως ἐπιληφθῶσιν ὡς τάχιστα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῶν καὶ κωλυσιεργιῶν ἐπιδιώξωσι τὴν ταχίστην διευθέτησιν αὐτοῦ. Ἂν ὅμως αἱ διαφωνίαι πρὸς ἀλλήλους εἶνε ἀδιάλλακτοι καὶ ἀσυμβίβαστοι, ἂς κληθῶσιν ἀντιπρόσωποι λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ κατὰ τὸν τρόπον τῶν γενικῶν ἐκλεκτόρων ὁριζομένοι πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου, καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου ἂς ἀποτελέσωσι τὴν νέαν καὶ ὁριστικὴν συντακτικὴν συνέλευσιν διὰ τὸν Καταστατικὸν χάρτην τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας· οὗτος δὲ εἴτε διὰ νόμου εἴτε παρὰ τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ ὡς ἔχων νομικὴν ὑπόστασιν καὶ κῦρος αὐθεντικόν.

ΤΟ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Συναφὲς πρὸς τὸ ἐκκλησιαστ. ζήτημα εἶνε καὶ ἡ λυσιτελὴς καὶ σκόπιμος λειτουργία Ἱεροδιδασκαλείου πρὸς μόρφωσιν διδασκάλων δυναμένων ἐν προσήκοντι χρόνῳ νὰ προχειρισθῶσιν εἰς ἱερεῖς. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ὡς γνωστὸν εἶχεν ἀποφασίσει τὴν σύστασιν Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἀνέβαλεν αὐτὴν μέχρι τῆς ἐξευρέσεως τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ, ὅτε αἴφνης ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου ἐν ἀδικαιολογήτῳ σπουδῇ καὶ παρὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου προέβη εἰς τὴν σύστασιν Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ ἐν Λάρνακι. Ἡ μονομερὴς καὶ βεβιασμένη αὕτη ἐνέργεια ἦτο ἐξ ἀρχῆς εἰς ἀποτυχίαν καταδεδικασμένη, καὶ τοῦτο ἐπὶ βλάβῃ καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ὡς ἤδη καταφαίνεται, καὶ τῶν κοινοτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς φίλης γείτονος πόλεως. Τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα φαίνεται ὅτι περιῆλθον εἰς τοσοῦτον δυσχερῆ θέσιν, ὥστε νὰ ἐγκαταλειφθῶσι παρ' ἐκείνων οἵτινες καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἔτι θέσιν καὶ διὰ τὴν καθόλου μόρφωσιν καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἦσαν ἐνδεδειγμένοι ὡς ἁρμοδιώτατοι πρὸς στήριξιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων.

Ἐὰν οὕτως ἠτύχησαν τὰ Ἐκπαιδευτήρια ταῦτα, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ὀρθοποδήσωσιν ὑπὸ διαχείρισιν χρηστῶν μὲν πολιτῶν ἀλλὰ μὴ ἀσκούντων τὴν δέουσαν ἐπιβολὴν παρὰ τῇ κοινότητι καὶ μὴ ἐμπνεόντων ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην ὅπως ἐξευρεθῶσι καὶ εἰ δυνατὸν ἐκβιασθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα;

Ἐγένετο κατάδηλος ἡ προϊοῦσα οἰκονομ. δυσπραγία τῆς γείτονος πόλεως, παρὰ τὴν αἰσιοδοξίαν ἐνίων προσώπων, καὶ ἔχει αὕτη ἀνάγκην ὅπως συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς προσπαθείας καὶ ὅλα τὰ διαθέσιμα οἰκονομικὰ μέσα ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων αὐτῆς. Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ὅμως ἀπερρόφησε καὶ τὴν μέριμναν τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου καὶ πολλοὺς πόρους οἰκονομικοὺς, οἵτινες πολλῷ κοινωφελέστερον θὰ διετίθεντο ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως, καὶ περὶ τούτου νομίζομεν ἔτι πρέπει νὰ γένηται σκέψις σπουδαία.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον πρέπει νὰ συνδυασθῇ ἢ καὶ νὰ συγχωνευθῇ εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Διδασκαλεῖον, αὐξανομένου τούτου κατὰ μίαν τάξιν καὶ ἀποτελοῦντος αὐτοτελὲς Ἐκπαιδευτήριον ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας τῆς Λευκωσίας.

Τὸ Διδασκαλεῖον συνετηρήθη μέχρι τοῦδε διὰ τῆς κυβερνητ. χορηγίας καὶ τῶν πόρων τοῦ Γυμνασίου ἀποτελοῦν τμῆμα αὐτοῦ· μετὰ τὴν συμπλήρωσίν του πρὸς τὸν διττὸν προορισμὸν θὰ δικαιοῦται νὰ ἔχῃ πολλῷ μεγαλειτέραν τὴν χορηγίαν ταύτην καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς ἀναγκαίας χορηγίας παρὰ τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων, τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ πασῶν τῶν ἐνοριακῶν καὶ κοινοτικῶν Ἐκκλησιῶν.

Διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν παγκυπρίων τούτων πόρων ὑπάρχει ἐλπὶς τὸ Διδασκαλεῖον νὰ ἀποβῇ τοσοῦτον αὐτάρκες ὥστε οἱ φοιτῶντες εἰς αὐτὸ νὰ καταβάλλωσι μικρὰ δίδακτρα ἢ οὐδόλως, θὰ ἔχῃ δὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀρτίαν μόρφωσιν τῶν τροφίμων του πρὸς ὃν θὰ παρασκευάζωνται οὗτοι ἄρτιοι διττὸν σκοπόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΝΩΜΑΙ

Κύριον καὶ μόνον σκοπὸν εἴχομεν ἐλέγχοντες ἐν ἀρχῇ τὴν εἰς κοινὸν θέατρον μετάβασιν τοῦ Ἀγ. Κιτίου καὶ εἰς παράστασιν ἄσεμνον μάλιστα, ὅπως παράσχωμεν αὐτῷ τὴν εὐκαιρίαν νὰ δικαιολογήσῃ διάβημά του ἀσύνηθες ὅλως παρὰ τῷ Ἱ. κλήρῳ ἡμῶν καὶ ἀληθῶς σκανδαλίσαν καὶ τὸ θέατρον αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο κοινὸν διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας πάσας τῆς γείτονος πόλεως.

Μετὰ λύπης ὁμωσεῖδομεν ὅτι μετὰ παρατεταμένην σιγὴν ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστ. Κήρυκι» ἀπάντησις καὶ δικαιολογία ἀναξία ὅλως τοῦ τε περιοδικοῦ καὶ κοινοῦ ἀλλὰ εὖ ἠγμένου πολίτου, καὶ τὴν ἀσυνήθη πρᾶξιν τοῦ ἀρχιερέως ἐπιβαρύνουσα ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, καταντῶσα δὲ εἰς ἀντίθετον τοῦ ἐπιζητουμένου σκοποῦ ἡμῶν. Ἐπεβάλλετο διὰ τοῦτο ὁ περαιτέρω ἔλεγχος, ἵνα μὴ πιστευθῇ παρὰ τοῦ λοιποῦ κλήρου ὅτι δύναται ἀδεῶς καὶ ἀσυστόλως νὰ φοιτᾷ οὗτος εἰς θέατρα καὶ θεάματα οἱαδήποτε ἀφοῦ διακεκριμένος ἀρχιερεὺς προσῆλθεν εἰς ἄσεμνον καὶ ἄκοσμον παράστασιν.

Μετ' ἀγαθοῦ συνειδότος ἀνέλα-

βε τὴν συνηγορίαν τοῦ ἀρχιερέως ὁ φίλτατος ἀρχισυντάκτης τῆς ἐγκρίτου «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» καὶ πειράται ὅπως τὸ ἀτυχὲς καὶ σκανδαλῶδες διάβημα συγκαλύψῃ διὰ θεωριῶν καὶ ὑψηλῶν φράσεων, αἵτινες ὅμως πάντοτε ἄφινον γυμνὴν καὶ πασίδηλον τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀρχιερέως πρὸς σκάνδαλον πάντοτε κοινόν. Ὅ τε «Ἐκκλησιαστ. Κῆρυξ» καὶ ἡ «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» ἐπανέρχονται ἡ μὲν διὰ νέας διατριβῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Θέατρον καὶ Κλῆρος», ὁ δὲ διὰ δανείας πραγματείας ἐξ ἄλλου Ἐκκλησιαστ. περιοδικοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Θέατρον καὶ Ἐκκλησία» καὶ ἀμφότεροι πειρῶνται ἵνα δείξωσιν ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀποκρούει οὐδὲ καταδικάζει τὸ θέατρον, μάλιστα δὲ ὅτι δύναται κατὰ τὰς θεωρίας αὐτῶν καὶ νὰ συμπράττῃ αὐτῇ καὶ συναγωνισθῇ μετ' αὐτοῦ.

Ἡμεῖς δὲν κατεδικάσαμεν οὐδὲ κατεκρίναμεν τὴν ἀληθῆ καὶ ὑψηλὴν δραματικὴν τέχνην, προϊὸν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας ἀθάνατον, ἀλλ' οὔτε ἡ Ὀρθόδοξος μάλιστα Ἐκκλησία κατεδίκασεν ἀπολύτως αὐτήν, τοὐναντίον μάλιστα εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν αὐτῆς προσέδωκε μορφὴν δραματικὴν καὶ ἡ διάταξις ἐν τῷ ναῷ προσέλαβε τάξιν θεάτρου. Τὸ εἰκονοστάσιον (τέμπλον) ἀντικατέστησε τὸ ἀνάκτορον τοῦ ἀρχαίου θεάτρου μετὰ τῶν τριῶν πυλῶν, ὧν ἡ μεσαία καὶ ὡραία ἐπιλεγομένη πύλη, εἶνε αὐτὴ ἡ βασιλικὴ πύλη τοῦ κλασσικοῦ θεάτρου, καὶ οἱ δύο ἐκκλησιαστικοὶ χοροὶ εἶνε αὐτὰ τὰ περὶ τὴν θυμέλην ἡμιχόρια ἐκείνου.

Ἡ θεία λειτουργία συνετέθη κατὰ τὸ αἰσχύλειον δράμα τῆς Τριλογίας τοῦ Προμηθέως, ἐν ᾧ ἐπικρατοῦσι μάλιστα τὰ χορικὰ καὶ ἐξαίρονται τὰ φρικτὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν διὰ τῆς ἁπλότητος περί τε τὴν μουσικὴν, ἀπηλλαγμένην πνευστῶν καὶ κρουστῶν ὀργάνων, καὶ τὴν ἄλλην ἐξέλιξιν καὶ οἰκονομίαν αὐτοῦ.

Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία, καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἐπίσημον ἑορτὴν, ἀναπαριστάνουσα τὸ ὑψιστον καὶ θειότατον καὶ ψυχοσωτήριον δρᾶμα τῶν φρικτῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀποτρέπει τοὺς ἀπό τε τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ νὰ φοιτῶσιν εἰς θέατρα, ὑποκείμενα εἰς πλάνας καὶ παρεκτροπὰς ἀλεθρίας. Τί ὑψηλότερον, τί θειότερον δύναται ὁ χριστιανὸς νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τῶν κοινῶν θεάτρων, ἅτινα καὶ ἄλλως δὲν αἱρονται ἐκεῖ ὅπου ἀνήγαγε ταῦτα ἡ ὑψηλὴ καὶ ἐκπαγλος δραματικὴ τέχνη μεγαλοφυιῶν ποιητῶν;

Δὲν δυνάμεθα διὰ τοῦτο νὰ συμφωνήσωμεν πρὸς τὸ αὐθαίρετον ἀπόφθεγμα τῆς «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» ὅτι «ἡ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας ἐνομοθέτησε διὰ τὸ θέατρον τοῦ Θεοῦ αἰῶνος καὶ οὐχὶ διὰ τὸ θέατρον τοῦ 2000 αἰῶνος». Τὴν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐκπροσωπεῖ εἰς κληρικὸς οἱασδήποτε περιωπῆς, οὐδὲ δικαιοῦται παρὰ τὴν συνείδησιν ταύτην νὰ πράττῃ καὶ λέγῃ κατὰ βούλησιν ἰδίαν. Τῆς Ἐκκλησίας τὰ θεσπίσματα εἶνε αἰώνια, ὡς εἶνε αἰώνιον τὸ ἔργον αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μόνη δύναται δι' ἑαυτῆς καθ' ὡρισμένους θεσμοὺς καὶ κανόνας νὰ τροποποιήσῃ καὶ μεταρρυθμίσῃ ταῦτα, οὐδεὶς δ' ἄλλος καθ' ἑαυτὸν ὁσονδήποτε ὑπέροχον καὶ ἂν κατέχῃ θέσιν ἐν αὐτῇ.

«Ὁ ἱερεὺς τοῦ Βάκχου, ἀποφαίνεται ἡ «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» εἶχε τὴν τιμητικωτέραν θέσιν εἰς τὰς παραστάσεις. ἡ δὲ ἕδρα του εἰς τὴν ἱερὰν κόγχην τοῦ θεάτρου—θαῦμα κομψότητος καὶ εὐγραμμίας—θὰ μένῃ εἰς τοὺς αἰῶνας δεῖγμα τῆς ὑψηλῆς ἀντιλήψεως τῆς τέχνης..»

Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο λέγομεν, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὁ λειτουργὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας οὐδεμίαν ἔχει θέσιν ἐν τῷ κοινῷ θεάτρῳ. Ὁ ἱερεὺς τοῦ Βάκχου ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ ἦτο ἐν τῷ Θρόνῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ καθιερωμένῃ θέσει του, καὶ ἡ διδασκαλία τῶν δραμάτων ἐπεῖχε τόπον τελετῆς θρησκευτικῆς ἧς προεξήρχεν ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου, πρὸς λατρείαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθη τὸ θέατρον.

Ὁ ἀρχιερεὺς τῆς χριστινιακῆς Ἐκκλησίας ἔχει περίοπτον κατάκοσμον καὶ κατάχρυσον τὸν ἀρχιερατικόν του θρόνον, ὃν οἱ διάκονοι θυμιῶσι καὶ ἀπόντος τοῦ ἀρχιερέως, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ, ὅπου οὗτος εἶνε μέγας ἱεροφάντης καὶ μυσταγωγὸς τοῦ ὑψίστου καὶ θειοτάτου δράματος.

Ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος φοιτῶν εἰς τὸ λαϊκὸν θέατρον καταλαμβάνει θέσιν ὑποδεεστέραν καὶ τῆς τοῦ ἱερέως τοῦ Βάκχου καὶ ἀπὸ μυσταγωγοῦ καὶ ἱεροφάντου τῶν φρικτῶν μυστηρίων τῆς χριστιανικῆς πίστεως καταντᾷ κοινὸς θεατὴς τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης καὶ ἐπινοίας, ἤτις οὐδεμίαν ἐπιδέχεται σύγκρισιν πρὸς τὴν θείαν μυσταγωγίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ συγκατάβασιν ἀνέχεται ἡ Ἐκκλησία τὰ λαϊκὰ θέατρα ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτων ἀσκεῖ ἔλεγχον εἴτε ἀμέσως εἴτε καὶ ἐμμέσως διὰ τῆς πολιτείας, ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς σκηνῆς αὐτῶν μεταδίδωνται τῶν ἠθῶν ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἐξαχρείωσις. Τίνα ἔλεγχον ἐξήσκησεν ὁ Ἅγ. Κιτίου παραστὰς εἰς τὴν ἄσεμνον παράστασιν «Ἡ Μαριονέττες» ἢ ἐπὶ τῶν ὁμοίων αὐτῆς «Μαμζὲλ Νιτούς», «Ἡ εὐγένεια ὑποχρεώνει» καὶ ἄλλα παρόμοια ἔργα ἐκφύλου καὶ παρακεκομμένης διανοίας καὶ χυδαίας ἀπειροκαλίας;

Τοὐναντίον μάλιστα καὶ ὁ Ἁγ. Κιτίου καὶ ὁ φίλος ἀρχισωτάκτης τῆς «Ἐφημ. τοῦ Λαου» φαίνονται συγχέοντες τὰ νοσηρὰ ταῦτα καὶ χαμερπῆ καὶ πορνικὰ συνονθυλεύματα ἐκφύλου διανοίας ἀπὸ ἐκφύλου σκηνῆς πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ ὡραίαν καὶ διδακτικὴν δραματικὴν ποίησιν καὶ τέχνην, καὶ τὴν σύγχυσιν ταύτην κινδυνεύουσι νὰ μεταδώσωσι καὶ εἰς τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου ἐπὶ μεγίστῃ τούτων βλάβῃ ἠθικῇ.

Κατὰ συγκατάβασιν ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος παρέστη μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἑνὸς ἀριστουργήματος τῆς Ἑλληνικῆς δραματικῆς ποιήσεως ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, διότι καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος καὶ αἱ περιστάσεις ἐπέβαλον τὴν συγκατάβασιν ἑαυτήν, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως ἄλλῃ περιπτώσει ἱερεὺς προσῆλθεν εἰς θέατρα κοινὰ καὶ μάλιστα ἄσεμνα.

Κενὸν καὶ ἀβάσιμον εἶνε τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι οἱ ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὴν Ἑσπερίαν μεταβαίνοντες φοιτῶσι πάντοτε εἰς τὰ ἐκεῖ θέατρα.

Πολλοὶ τῶν κληρικῶν τούτων καὶ τὸν πώγωνα κείρουσι καὶ τὸ ράσον ἀποβάλλουσιν, ἵνα μὴ προκαλῶσι τὴν κοινὴν περιέργειαν, καὶ τοῦτο ἐπιβάλλουσιν ἐνιαχοῦ καὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις. Ἔνιοι τῶν κληρικῶν τούτων δὲν φοιτῶσι μόνον εἰς τὰ θέατρα, ἀλλ' ἐπανέρχονται ἐκεῖθεν τὴν ψυχὴν σπουδαίως λελωβημένοι. Εἰς προϊστάμενος ὀρθοδόξου κοινότητος ἐν εὐρωπαϊκῇ πρωτευούσῃ ηὐλόγησεν, ὡς γνωστὸν, ἀνδσιον καὶ ἐναγῆ γάμον. Πρέπει καὶ αἱ μακρὰν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διαπραττόμεναι παρεκτροπαὶ ὑπὸ κληρικῶν νὰ ἀποτελέσωσι κανόνα παρ' ἡμῖν;

Ἀσθενὴς καὶ ἀστήρικτος ὑπάρχει καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς: «ὅταν ποιμενάρχης καὶ ποίμνιον παρακολουθοῦν ἀπὸ κοινοῦ τὰ μεγάλα δράματα τῆς ζωῆς, τὰ ἐκτυλισσόμενα ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ ὁ ἱερουργὸς ἐπικοινωνῇ τοιουτοτρόπως μὲ τὰ πάθη καὶ τοὺς πόνους τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἡ ἀθλιότης εὑρίσκει ἀνακούφισιν εἰς τὴν γλυκεῖαν καὶ παρήγορον αὐτὴν ἐπικοινωνίαν, ἡ ὁποία δίδει βαθυτέραν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς εἰς τὸν ἱερουργόν».

Ὁ ἀρχιερεύς, ἀπαντῶμεν, καὶ ὁ ἱερεὺς τόπον συνεντεύξεως μετὰ τοῦ ποιμνίου των καὶ διδασκαλίας ἔχουσι μόνον τὸν ἱερὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας. ἐκεῖ τὸ ἱερὸν βῆμα, ἐκεῖ ὁ ἄμβων, ἐκεῖ ἡ ἐξομολόγησις, ἐκεῖ ὁ ἁγιασμὸς τῶν χριστιανικῶν κοινωνιῶν καὶ ὁ ἐξαγνισμὸς τῶν ψυχῶν ὑπὸ τῆς θείας κοινωνίας, ἐκεῖ ἠχεῖ ἡ φωνὴ «Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις!»

Ὁ ἀρχιερεύς, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκπληρώσει τῆς θείας διακονίας του ἐμβατεύει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ποιμνίου, εἰς τὰ ἄδυτα αὐτὰ τῆς οἰκογενείας καὶ σφυγμομετρεῖ αὐτὸς ἀμέσως τὰς ἀνθρωπίνας καρδίας χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τοῦ θεάτρου καὶ τῆς δραματικῆς τέχνης.

Ὅταν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς θὰ εὕρωσιν ἐπάναγκες ὅπως θαμίζωσιν εἰς τὰ θέατρα πρὸς ἰδίαν καὶ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν ὠφέλειαν, τότε καὶ οἱ ἄραιοὶ σήμερον φιλακόλουθοι καὶ εὐσεβεῖς θὰ καταλίπωσι τοὺς ναοὺς, οἵτινες θ' ἀποβῶσι ταχέως περιττοὶ καὶ ἄχρηστοι καὶ θὰ ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τῶν κοινῶν θεάτρων, ἅτινα καὶ θεραπεύουσι τὰς ἀνθρωπίνας ἀδυναμίας καὶ διεγείρουσι πάθη καὶ διερεθίζουσι τὰς ψυχάς, καὶ τὰ σώματα τῶν θαμώνων ἐν αὐτοῖς.

Ἄστοχον εἶνε καὶ τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ ἄρθρου τῆς «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» ἔχον οὕτω:

«Ἂς μορφώσωμεν λοιπὸν τὸν λαὸν μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ μὲ τὸ θάρρος τῆς διδασκαλίας μας καθοδηγοῦντές τον, ἀντὶ νὰ καθοδηγούμεθα ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς ἐσφαλμένας ἀντιλήψεις του. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔργον μας. Καὶ ἂς χαιρετίσωμεν ὡς μίαν αὐγὴν νέας ὑγιοῦς ζωῆς τὴν παρουσίαν τοῦ διαπρεποῦς Μητροπολίτου μας εἰς τὸ θέατρον».

Μὴ γένοιτο! ἀντιβοῶμεν ἡμεῖς εἰς ταῦτα. Ἐὰν ὁ Ἅγ. Κιτίου καθιερώσῃ τὰς παραδόξους ταύτας ἀρχὰς, εὗρε τρόπον ὅπως συναθροίζῃ ἀσφαλῶς κατὰ τὴν ποιμαντικὴν περιοδείαν του τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας περιφέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ θιασόν τινα παριστάνοντα τὲς «Μαριονέττες», τὴν «Μαμζὲλ Νιτοὺς» τὸ «Nobleuse oblige» καὶ τὰ παρόμοια, καὶ οὕτω εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐπανατέλωσιν ἐν Κύπρῳ οἱ ὡραῖοι καὶ ἡδονικοὶ χρόνοι τῆς Κύπριδος καὶ θὰ ἀνανεωθῇ ἡ διαδοχὴ τῶν Κινυραδῶν καὶ Ταμιραδῶν ἀρχιερέων τῆς Παφίας θεᾶς.

ΑΝΑΓΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

ΑΚΑΙΡΟΣ ΣΠΟΥΔΗ

Ἡ ἐλευθέρα διατύπωσις καὶ δημοσίευσις οἱωνδήποτε σκέψεων καὶ γνωμῶν περὶ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων εἶνε δικαίωμα παντὸς πολίτου, ἀπόπειραι δμως πρὸς ἐνεργείας ἀμφιβόλου ἐπιτυχίας καὶ ἀξίας καὶ ἀντικείμεναι πρὸς τὰς γνώμας τῶν ἐξουσιοδοτημένων παρὰ τοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπων, καὶ ὑπευθύνων διὰ τοῦτο, πρέπει νὰ ἀποδοκιμάζωνται καὶ ἀποκρούωνται ἵνα μὴ προκαλῶσι σύγχυσιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ διάσπασιν τῶν μέσων καὶ τῶν δυνάμεων ἃς διαθέτομεν ὑπὲρ τῆς προστασίας καὶ προαγωγῆς τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαίων ἡμῶν.

Ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ν. Ἔθνους» ἐφόσον περιωρίζετο εἰς τὴν ἀρθογραφίαν του περὶ τοῦ πρακτέου ἵνα πείσῃ περὶ τούτου τὸ Κοινὸν, ἐξήσκει δικαίωμα ἀναφαίρετον, ἐν τῷ φύλλῳ δμως τοῦ π. Σαββάτου κατέστρεψε τὸ ἄρθρον του διὰ προσκλήσεως τῶν πολιτῶν Λάρνακος δι' ἄδριον εἰς συλλαλητήριον πρὸς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς θρυλλουμένης ὡς μελετωμένης κτήσεως τῆς Κύπρου.

Φοβούμεθα ὅτι ὁ κύριος οὗτος δὲν ἀνεμέτρησε τὴν εὐθύνην ἣν ἀναλαμβάνει προβαίνων εἰς διαβήματα ὧν ἡ ἀποτυχία θὰ παράσχῃ σπουδαῖον ἐπιχείρημα εἰς τοὺς κρατοῦντας ἵνα διατείνωνται ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Κύπρῳ ἀδιαφορεῖ καὶ στέργει μάλιστα εἰς τὴν νέαν μεταπολίτευσιν.

Ἐὰν κριθῇ συμφέρον ὅπως ἐν συλλαλητηρίοις διαμαρτυρηθῇ ἡ νῆσος κατὰ τῆς μελετωμένης μεταπολιτεύσεως, τὰ συλλαλητήρια πρέπει νὰ εἶνε παγκύπρια καὶ πάνδημα καὶ οὐχὶ μιᾶς ἀστικῆς μόνον κοινότητος καὶ ταύτης οὐχὶ ὁλοκλήρου καὶ ὁμοφώνου, διότι τοῦτο θὰ χαρακτηρισθῇ ὡς οἰκτρῶς ἀποτυχοῦσα ἀπόπειρα ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς κτήσεως καὶ ἡ βλάβη θὰ εἶνε μεγίστη.

Ἵνα συγκεντρωθῶσιν οἱ πολῖται μικρᾶς πόλεως, ἀναγκάζεται ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ν. Ἔθνους» νὰ ὁρίσῃ τὴν συγκέντρωσιν κατὰ Κυριακήν· πόσοι κόποι ἄρα καὶ ἀγῶνες ἀπαιτοῦνται ἵνα ἀποσπασθῶσιν οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ 4)5 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ἀπὸ τῶν ἀγρῶν αὐτῶν ὅπου πανοικεὶ εἶνε διεσπαρμένοι καὶ ἐνιαχοῦ μάλιστα εἰς μεμακρυσμένα θέρετρα χάριν τῆς συγκομιδῆς ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ ἔτους;

Διατί ἀρά γε ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Ν. Ἔθνους» τὴν νοημοσύνην καὶ τὴν φιλοπατρίαν του ἀξιοῖ νὰ θέσῃ ὑπὲρ τῶν τῶν ἐπισήμων καὶ ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ ἔχῃ δεδομένας ἀφορμὰς πρὸς τοῦτο; Τοὐναντίον μάλιστα, τῶν ἀντιπροσώπων τούτων οἱ μὲν διήνυσαν μακρότατον πλοῦν εἰς Ἀγγλίαν καὶ πολλὰ ἐξ ἰδίων ἐδαπάνησαν πρὸς συνηγορίαν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαίων τοῦ τόπου τούτου, οἱ δὲ ἐτάχθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ τινες τούτων προὐκινδύνευσαν ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τοῦ κινδύνου τιμήσαντες ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἰδιαιτέραν μετὰ τῆς ὅλης πατρίδος, ἐνῶ ὁ ἀρθρογράφος ἀνέπνεε τὴν θαλασσίαν αὔραν ἐπὶ τῆς ἐπεκταθείσης ἀποβάθρας τῆς Λάρνακος.

Εὔκολον βεβαίως ἔργον εἶνε μία προκήρυξις μετὰ κωδωνοκρουσίας καὶ μία ἀγόρευσις καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἑνὸς ψηφίσματος ἐν μιᾷ πόλει μικρᾷ· ἀλλὰ τὸ μεμονωμένον τοῦτο κίνημα ἀντὶ τῆς ἐπιζητουμένης ὠφελείας δύναται νὰ προξενήσῃ μεγάλην βλάβην χαρακτηριζομένην ὑπὸ τῶν κρατούντων ὡς ἀποτυχία οἰκτρὰ κατὰ τῆς σκοπουμένης ἐκστρατείας κατὰ τῆς κτήσεως τῆς Κύπρου.

Ὀφείλομεν ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις νὰ πειθαρχῶμεν εἰς τοὺς ἐκ παραδόσεως καὶ τοῦ πολιτεύματος τεταγμένους ἡγέτας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τὸ σύνθημα βάσει δράσεως ἐκεῖθεν ἀναμένοντες νὰ ὦμεν ἕτοιμοι ὅπως συντιταχθῶμεν περὶ αὐτοὺς καὶ διαφωνοῦντες ἔτι πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας αὐτῶν.

Ἂς μὴ λησμονῇ ὁ ἀρθρογράφος ὅτι διάγομεν κρίσιμον περίοδον ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν καὶ ὀφείλομεν νὰ δρῶμεν καὶ ἐνεργῶμεν ἡνωμένοι καὶ ὁμόφωνοι ὑπείκοντες εἰς ἐνιαίαν καὶ σκόπιμον κατεύθυνσιν καὶ μὴ διασπώμενοι καὶ συγκρουόμενοι, μηδενίζοντες οὕτω τὰς καὶ ἄλλως μικρὰς καὶ ἀσθενεῖς δυνάμεις ἡμῶν.

Ἡμεῖς ἐπανειλημμένως διετυπώσαμεν δημοσίᾳ τὴν γνώμην, ὅτι αἱ περὶ κτήσεως φῆμαι εἶνε ἀβάσιμοι καὶ ἀπίθανοι, ἐὰν δμως ἄλλως φρονῶσι καὶ ἀποφασίζωσιν οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, πρόθυμοι θὰ ταχθῶμεν μετ' αὐτῶν καὶ πάσῃ δυνάμει θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ὑπαγορευθησομένην ὡς ἐπίκαιρον καὶ συμφέρουσαν ἐνέργειαν.

ΟΙΑ Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Ἡ Σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἀπαντῶσα τὸ πρῶτον εἰς κοσμίαν ἐπίκρισιν ἡμῶν ἐπιζηλίου διαφόρου αὐτῆς ἤρξατο μετὰ τῆς ὄβρεως καὶ τῆς συκοφαντίας καὶ ἐπὶ τετράμηνον δὲν ἀπέστη τῆς ὑβριστικῆς καὶ συκοφαντικῆς πορείας αὐτῆς. Ἐξυπηρετοῦσα σχέδια καὶ προθέσεις ἀνθελληνικῆς κλίκας ἠθέλησε νὰ εὑρύνῃ τὴν ἔκτασιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς πρὸς ἐκείνην καὶ πρὸς τοῦτο διωρίσθη εἰς τὴν διεύθυνσιν ἑλληνοφώνου ὀργάνου, εἰς ἀναπλήρωσιν ἀποτυχόντος ἀγγλοφώνου τοιούτου.

Μὴ ἐχοῦσα τι πλεῖον τῆς σωρείας τῶν ὕβρεων καὶ τῶν συκοφαντειῶν νὰ ἀντιτάξῃ, ὅτε ἠνόησεν ὅτι θὰ περιήρχετο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἐπικίνδυνα δι' αὐτὴν ἐρωτήματα, εὗρε συμφρόντερον δι' αὐτὴν νὰ διακόψῃ τὸ συκοφαντικὸν ὑβρεολόγιον σιγῶσα πολὺ ἀργά.

Ἐν κρυπτῷ ὑπὸ τῆς κλίκας κατεσυκοφαντήθησαν οἱ ἐθνικοὶ ἥρωες τῶν νησιωτῶν, οἵτινες ἐγένοντο τῇ συνεργασίᾳ καὶ συμπράξει τῶν προϊσταμένων πασῶν τῶν κοινοτήτων τῆς Νήσου, καὶ μετὰ τῆς ἰδιαζούσης εἰς τοιαύτας συστάσεις μικροπνοΐας, ἵνα διαβληθῶσιν αἱ κοινότητες, διεβλήθη πρῶτον ἐκεῖνος ὅστις συνειργάσθη μετὰ πασῶν τῶν κοινοτήτων, καὶ ἡ διαβολὴ περιελάμβανεν οὐδὲν πᾶσαν τὴν νῆσον. Ἡ πρόθεσις αὕτη ἀποκαλύπτεται καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικαιολογήτου ἄλλως ἐπιμονῆς τῆς συντάξεως τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὅπως μὴ καθορίσῃ τὸ εἶδος τῆς ζητουμένης παρ' ἡμῶν λογοδοσίας καὶ ἀορίστως πάντοτε ἀπαντῶσα ἄφινε νὰ νοηθῇ ὅτι προὔκειτο περὶ διαχειρίσεως, ἣν δμως ἐπιμελῶς ἀπέφυγε πάντοτε νὰ καθορίσῃ.

Παοίγνωστος ἐντούτοις τυγχάνει ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐνεγράφησαν καὶ συνελέγησαν οἱ πατριωτικοὶ ἔρανοι ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου, ὅστις τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν συλλογὴν τῶν ἐράνων ἐνήργει μετὰ τοπικῶν παρ' ἑκάστῃ κοινότητι ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν προκρίτων καὶ τὴν φύλαξιν τῶν συλλεγέντων καὶ τὴν περαιτέρω εἰσπρᾶξιν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐράνων ἄφινεν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, αἵτινες πᾶσαι, πλὴν τινων ἐξαιρέσεων, ἐξεπλήρωσαν εὐόρκως καὶ πατριωτικῶς τὸ καθῆκον αὐτῶν.

Ὑπῆρξαν καὶ τινες ἐπιτροπεῖαι ἀμελήσασαι, καὶ τινες κοινότητες ὑστερήσασαι ἀρά γε τοῦτο ἤθελεν ἡ κλίκα νὰ δηλωθῇ, ἵνα εὕρῃ Κυπρίους Ἕλληνας νὰ δείξῃ ὅτι ἡ Κύπρος ὑστερεῖ ἐν τῇ ἐμπράκτῳ ἐκδηλώσει τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος αὐτῆς;

Αἱ προθέσεις καὶ οἱ διαλογισμοὶ τῶν συστάσεων τούτων εἶνε πολὺ βαθεῖαι καὶ λοξαὶ καὶ δυσεξερεύνητοι· ἐντούτοις ἡ κλίκα παρ' ἡμῖν ἐργάζεται ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀποκρύπτωνται καὶ τὰ διατεθέμενα μέσα καὶ ὁ σταθερὸς αὐτῆς σκοπός, ἡ διαβολὴ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ ἡ διατροφὴ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῆς Κυπρίας Ἑλληνίδος κεφτήτος.

Ἡ σιωπὴ τῆς συντάξεως τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» μετὰ μακρὰν ὑβριστικὴν καὶ συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν δὲν θὰ ἀποτρέψῃ ἡμᾶς ὅπως χωρήσωμεν εἰς τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν τῆς συνεργασίας αὐτῆς καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν σχεδίων τῆς κλίκας ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ ταύτῃ χώρᾳ.

Τοῦτο θὰ πράξωμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Κατὰ τὴν προηγουμένην καὶ τὴν λήγουσαν ἤδη ἑβδομάδα ἐξηκολούθησαν αἱ γραπταὶ καὶ αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις εἰς ἅπαντα τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς ἡμετέρας Κοινότητος.

Τῇ π. Δευτέρᾳ ἐξητάσθησαν αἱ τρεῖς πρῶται τάξεις ἑκατέρας τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν ἡμῶν, εἰς ἃς παρέστησαν κυρίως αἱ μητέρες πολλῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς σχολὰς ταύτας κατεδείχθη εὐσυνείδητος καὶ εὔφρκος ἐργασία σύμπαντος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Εὐάρεστον καὶ παρήγορον ἐμποιοῦσιν ἐντύπωσιν οἱ μικροὶ μαθηταί, οἵτινες χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἀποβάλωσι τὴν παιδικὴν ζωηρότητα καὶ φαιδρότητα ἐπιδεικνύουσι προηγμένην μόρφωσιν καὶ ἑτοιμότητα πνευματικὴν ἐνίοτε καταπλήσσουσαν.

Τὰ μάλα εὐχάριστον ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ἡ θέα τῶν μικρῶν τούτων ὑγιεῶν καὶ ροδαλῶν παιδίων, ἄνευ ἰχνους κοπώσεως παρὰ τὸ ἀκατάλληλον καὶ ἀπρόσφορον τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὰς συχνὰς ὑπαιθρίους διδασκαλίας καὶ τὰς ἀσκήσεις.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Ἀμφότερα τὰ Παρθεναγωγεῖα, τό τε Πλῆρες κατὰ τὴν ἐνορίαν Φανερωμένης καὶ τὸ ἑξατάξιον κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου τῇ π. Κυριακῇ ἐτέλεσαν ἐπίσημον ἐναρξιν τῶν θερινῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ φιλομούσου ἀκροατηρίου.

Τῇ 10 π. μ. εἰς τὸ Πλῆρες Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης, περιλαμβάνον 11 ὅλας τάξεις μετὰ τοῦ Διδασκαλείου τῶν Θηλέων, ἡ ἐλλογ. Διευθύντρια Δις Ἑλένη Χρίστου, μετὰ τὴν νενομισμένην δέησιν ἀπήγγειλε γλαφυρὰν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων δι' ὅλου τοῦ σχολ. ἔτους.

Κατ' αὐτὴν 444 μαθήτριαι ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ σχολικὸν τοῦτο ἔτος, ὧν 370 ἀπετέλεσαν τὸ ὀκτατάξιον πλῆρες Παρθεναγωγεῖον καὶ 74 τὸ τριτάξιον Διδασκαλεῖον.

Τῇ 4 μ.π. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν προφορικῶν ἐξετάσεών του τὸ ἑξατάξιον Παρθεναγωγεῖον Ἁγ. Ἀντωνίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐλλογ. Δεσποινίδος Χαριτένης χ. Ἐ'αβριήλ ἥτις ἀπήγγειλεν ὡσαύτως εὔγλωττον λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων δικαίως ἐξάρασα τὴν φιλόπονον καὶ φιλότιμον διδασκαλίαν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Ἀμφότεραι αἱ ἐλλόγιμοι Διευθ

ἄτινα ἡ Ἀγγλία ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἔτη παρελθόντα ἐπλήρωσε διὰ δεινεκεῖς βελτιώσεις, αἵτινες οὐ μόνον εἶνε ἀσυντέλεστοι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῇ εὑρίσκονται ὅπως ἀγάγωσιν εἰς ἐπωφελῆ ἀπόδοσιν; Ἡ Ἀγγλία, ἁπλῶς διότι τυχαία (*haphazard*) πλειονοψηφία τῶν νησιωτῶν, περιλαμβάνουσα πολὺ ἐκ τῶν ἀμαθεστάτων εὐρωπαϊκῶν γενῶν, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀνταλλάξῃ τὴν βρεττανικὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διακυβέρνησιν, ἤθελε συναινέσει (ἡ Ἀγγλία) νὰ ἐξαλείψῃ ὡς καθαρὰν ἀπώλειαν πάντα τὰ ποσὰ ἐκεῖνα καὶ ὅλην τὴν μακροχρόνιον ἐργασίαν ἣν ἐστοίχισεν εἰς αὐτὴν ἵνα ἀνορθώσῃ τὴν νῆσον καὶ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν αὐτῆς;

Οἱ Τοῦρκοι μόνον καὶ οἱ Ἄραβες καὶ τινες τῶν νοημονεστέρων καὶ μᾶλλον μεμορφωμένων τοῦ Ἑλληνοφώνου πληθυσμοῦ ἐκτιμῶσι τὰ εὐεργετήματα ἅτινα προσεγένοντο εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς βρεττανικῆς διοικήσεως. Ὁ πολὺς λαὸς ἀπαρέσκεται εἰς τοὺς Ἄγγλους, ἀκριβῶς ὡς πάντοτε ἀπηρέσκοντο καὶ πάντοτε θὰ ἀπαρέσκωνται εἰς πᾶσαν Δύναμιν ἥτις ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὴν τάξιν καὶ εἰσπράττει παρ' αὐτῶν φόρους. Ἤθελον ἀναμφιβόλως φέρῃ πᾶσαν λαϊκὴν ἐκλογὴν, ἂν τοῖς παρείχετο πρὸς τοῦτο εὐκαιρία, ὑπὲρ προτάσεως περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν παρόντων κυβερνητῶν αὐτῶν καὶ νὰ ῥιφθῶσι εἰς δεινὰ ἅτινα δὲν γνωρίζουσιν ἀκόμη. Καὶ μετ' οὐ πολλὰν ἐτῶν χρόνον θὰ ἐμίσουν τοὺς νέους κυβερνήτας αὐτῶν—εἴτε Ἕλληνας εἴτε ἄλλους—δεκάκις μᾶλλον ἢ ὅσον σήμερον ἡμᾶς. Ὡς πρὸς τὴν εἰσήγησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν γένηται κυρία τῆς Κύπρου, θὰ ἐξηκολουθεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως ὅπερ ἐπιπόνως ἀλλ' ἐπιτυχῶς ἠρξάμεθα, εἶνε ἥκιστα πιθανὸν ὅτι ἡ Δύναμις αὕτη, καὶ ἂν εἶχε τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια νὰ ἐξοικονομήσῃ, θὰ ἐδαπάνα ταῦτα εἰς προαγωγὴν τῆς εὐημερίας τῆς σχετικῶς μεμακρυσμένης ταύτης νήσου, ὅταν θὰ ὑπάρχωσιν ὑπὸ τὰς νέας διαρρυθμίσεις, τόσαι ἄλλαι ἐγγύτεραι πρὸς τὴν χώραν ὅπου ἠδύνατο μετ' ἀμεσωτέρας ὠφελείας νὰ διατεθῇ; Οἱ Κύπριοι χωρικοὶ καὶ οἱ **ψευδοπατριῶται** δὲν εἶνε οἱ μόνοι οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ γνωρίσωσι πότε θὰ εἶνε καλὰ· καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐὰν ἐπιθυμῶσι πράγματι νὰ προσαρτήσωσι τὴν Κύπρον, δὲν εἶνε μόνοι οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅτι θὰ ἦτο **βαρεῖα κληρονομιὰ** (*damnosa hereditas*).

Ε. Β. Μ.

Σ.Σ. Κ.Φ. Εἶνε ἀνάξια ἀναιρέσεως τὰ μοχθηρὰ καὶ μωρὰ ταῦτα ἀποικιακοῦ τινος κηφῆνος καὶ παρασίτου. Εἶνε καταπληκτικὴ ὅμως συμφωνία τούτων πρὸς ὅσα ὑπερμολογεῖ καὶ διαβάλλει ἡ ἐν Κύπρῳ κλίκα κατὰ πάσης πατριωτικῆς ἐκδηλώσεως, ἣν ἀποκαλεῖ *ψευδοπατριωτισμὸν ἢ πατριδοκαπηλείαν*.

* * *

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὴν αὐτὴν διατριβὴν ὑπὸ στοιχεῖον «Γ» τοῦ «Θεατοῦ» ἀπαντῶν ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἠχοῦς τοῦ Λονδίνου» καὶ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Δημ. Θ. Σταυρινίδης ἔγραψε τὰ ἑξῆς δημοσιευθέντα ἐν αὐτῷ:

«Ἀναμφίβολον εἶνε ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κατοχὴ ἀνεκούφισε τὴν Κύπρον ἀπὸ βαρυτάτου ζυγοῦ. Οἱ Κύπριοι πάντοτε, ἀπέβλεψαν εἰς τὴν κατοχὴν ταύτην ὡς εἰς μεταβατικὴν περίοδον καὶ προπαρασκευαστικὴν βκθμίδα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων αὐτῶν. Φαίνεται ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Μ. Βρεττανία ἐπίστευεν ὅτι αὕτη εἶνε προσωρινὴ μόνον κατοχὴ, καὶ τοῦτο εἶνε ἡ μόνη δικαιολογία της—ἐὰν εἶνε δικαιολογία—τῆς δυσαρέστου καταστάσεως ἐν ᾗ εὑρίσκεται ἡ νῆσος μετὰ τριάκοντα πέντε ἔτη βρεττανικὴν διοίκησιν, ὡς ὁμολογεῖ ὁ ἀνταποκριτής σας. Ἐσχάτως ἐπιμόνως διεδόθη—καὶ ἡμιεπίσημα ἔτι ἀγγλικὰ φύλλα ἐβεβαίωσαν τὴν φήμην—ὅτι ἡ Ἀγγλία προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Τουρκίας, καθ' ἣν ἡ τελευταία ἐξεχώρησεν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν πάντα τὰ ἐπὶ τῆς νήσου δικαιώματα αὐτῆς, ὅσα τῇ εἶχον ἐναπολειφθῆ. Προσωπικῶς διστάζω νὰ πιστεύσω τοῦτο. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἡ νῆσος ἔχει ὑψιστον σημασίαν στρατηγικὴν διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἀδυνατῶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἡ νῆσος, τὸ δεύτερον ἐντὸς τριάκοντα πέντε ἐτῶν, θὰ γένηται ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας μεταξὺ δύο χωρῶν ξένων πρὸς αὐτὴν, χωρὶς τῆς γνώσεως καὶ τῆς συναινέσεως αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἤτοι τῶν κατοίκων τῆς νήσου. Οἱ Κύπριοι οὔτε νομαδικὴ φυλὴ εἶνε οὐδὲ βάρβαρος καὶ ἀπολίτιστος λαός. Ἔχουσι τὴν συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς ἀντότητος αὐτῶν καὶ μόνη ἐπιθυμία αὐτῶν εἶνε νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς μητρὸς χώρας αὐτῶν. Τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ταύτην ἐξεδήλωσαν ἄρτι ἐν τῷ διαβιβασθέντι τηλεγραφήματι παρὰ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ ἡ συναισθησις τῆς ἐθνικῆς ἀντότητος αὐτῶν ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ Κυπρίων τῶν μετασχόντων τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων, μαχομένων παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν τακτικῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Διὰ τοὺς ἄνωθι μνημονευθέντας λόγους συμφωνῶ πληρέστατα πρὸς τὴν ἀξιόλογον γνώμην ὑμῶν ὅτι καθήκον ἔχει ἡ Μ. Βρεττανία νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς Κυπρίους ἐὰν συναινῶσι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς Βρεττανικῆς διοικήσεως ἢ ἐπιθυμοῦσι νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην ὡσαύτως ἡ ἀπάντησις θὰ εἶνε ὁμόφωνος, καὶ ἡ αὐτὴ ἦν οἱ Κύπριοι ἔδοσαν ἐπανειλημμένως, πάντοτε κατὰ τρόπον συνταγματικόν, ὁσάκις ἐδόθη εὐκαιρία εἰς αὐτοὺς ἵνα ἐκφράσωσι τοὺς ἐθνικοὺς πόθους αὐτῶν».

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Αὔριον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης θὰ γένηται ἔναρξις τῶν ἐνιαυσίων προφορικῶν ἐξετάσεων τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν μετὰ τὴν νενομισμένην τελετὴν καὶ τὴν λογοδοσίαν ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ αὐτῶν.

Τὸ φιλόμουσον Κοινὸν καθῆκον καὶ συμφέρον ἔχει ὅπως παρακολουθήσῃ τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν γενομένην ἐργασίαν, διότι ἀπὸ τῶν Σχολῶν τούτων ἐξέρχονται οἱ πολλοὶ τῶν βιοπαλαιστῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἀνθρωπιστικὰ καὶ πρακτικὰ ἐφόδια πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ

Ἐπειδὴ ἡ χρῆσις τοῦ θείου ἐπεκτείνεται σταθερῶς ἐν Κύπρῳ πρὸς θειώσιν τῶν ἀμπέλων ἐνδιαφέρει ἡμᾶς πᾶσα περὶ τοῦ στοιχείου τούτου πληροφορία ὡς ἐμπορεύματος.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ θείου ἐν Σικελίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπέστη μεγάλην ἐλάττωσιν—διότι ἀπὸ 392,000 τόννων τῷ 1911 κατῆλθεν αὕτη εἰς 366,000 τ. τῷ 1912. Ἡ διοχείρισις ἀπεφάσισε νὰ μὴ πωλῇ εἰμὴ εἰς τιμὰς ἐπισήμως ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀντὶ νὰ συναίνεσῃ εἰς περιορισμοὺς περὶ τὴν προμήθειαν θείου διά τινα ἔθνη καὶ διά τινας χρήσεις.

Ἡ Γαλλία ἵσταται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν καταναλωτῶν καὶ ἕπονται μετ' αὐτὴν ἡ Σουηδία καὶ ἡ Αὐστρία· ἡ Ἰταλικὴ ἐξαγωγὴ εἰς Τουρκίαν, Ἑλλάδα, Ρωσσίαν καὶ Νορβηγίαν ἠλαττώθη. Ἡ Ἰαπωνία, ἥτις συνηγωνίζετο εἰς τὴν ἐξαγωγὴν θείου κατὰ τρόπον ἐπίφοβον, παραμένει στάσιμος. Τοὐναντίον ἡ ἀμερικανικὴ παραγωγὴ προώδευσε γοργῶς· τὰ ἐργοστάσια τῆς Λουϊζιάνης ἔχουσι μεγαλειτέραν ἐνεργητικότητα καὶ ἀνηγέρθη πρό τινος γιγάντειον ἐργοστάσιον οὕτινος ἡ ἐτησία ἡ παραγωγὴ δύναται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 120,000 τόννους.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Πέμπτῃ περὶ ὥραν 3 μ.μ. ἠλογήθησαν οἱ ἀξιοι γάμοι τοῦ ἐγκρίτου παρ' ἡμῖν δικηγόρου κ. Γ. Χ. Ἰωαννίδου καὶ τῆς περικαλλοῦς καὶ ἀρίστα μεμορφωμένης Δνίδος Ἀντιγόνης Γ. Ταβερνάρη ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυαρίθμων συγγενῶν καὶ φίλων.

Οἱ εὐτυχεῖς νεόνυμφοι ἐδέξαντο τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν παρισταμένων μεθ' ὃ ἀπῆλθον εἰς γαμήλιον ταξείδιον προπεμφθέντες σιδηροδρομικῶς μέχρι Ἀγκαστίνας.

Εὐχόμεθα αὐτοῖς αἴσιον τὸν πλοῦν καὶ κατὰ πάντα εὐδαίμονα τὸν οἰκογενειακὸν βίον.

◆◆◆

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ ἀπαναχώρησαν εἰς Ἀγγλίαν ὁ κ. Χρῦσ. Μιχαηλίδης, διευθυντὴς τοῦ γνωστοῦ ἐν Μαγκαστρίᾳ Ἐμπορ. Οἴκου «Α. Μιχαηλίδης».

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Παρασκευῆς ἀπεβίωσεν ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας σεβαστὴ καὶ καλοκάγαθος δέσποινα ἡ

ΜΑΡΙΤΣΑ Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ

ἐκ τῶν ἀρίστων τύπων Ἑλληνίδος καὶ χριστιανῆς συζύγου, μητρὸς καὶ οἰκοδεσποίνης, οὗς τὸ ρεῦμα τῶν χρόνων ἀτυχῶς ἐξαφανίζει βαθμηδὸν ἀπὸ τῶν νεωτεριζουσῶν γενεῶν.

Ἐν ἡμέραις δεινᾶς ὑπὸ βασκάνου μοίρας ἀνεδείχθη ἡ μακαρῖτις ἐδραῖον καὶ ἀσάλευτον στήριγμα τοῦ ἀπορφανισθέντος οἴκου αὐτῆς καὶ ἠδυνήθη νὰ ζῇ μετ' ἀγῶνας εὐγενεῖς καὶ ἐπιμόχθους τὸν οἶκον αὐτῆς ἀνορθούμενον καὶ ἀκμάζοντα πάλιν διὰ τέκνων καὶ θυγατέρων διακρινομένων ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ προκοπῇ. Τούτων ὁ διακεκριμένος παρ' ἡμῖν ἰατρὸς κ. **Ν. Γ. Ἰακωβίδης** ἀριπρεπὲς ὑπόδειγμα υἱικῆς καὶ ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ ἡρωϊκῆς βιοπάλης, δι' ἧς ἀνέδειξεν ἑαυτὴν ἀξίαν τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τῆς ἡμετέρας κοινότητος, ἤτις ἔσπευσε τῷ π. Σαββάτῳ ἀθρὰ νὰ περιβάλῃ τὴν σεπτὴν σορὸν τῆς πολυκλαύστου μητρὸς τιμῶσα καὶ ταύτης τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀρετὰς καὶ τῶν ἀξίων αὐτῆς τέκνων.

Στέφανοι οἰκογενειακοὶ καὶ συγγενικοὶ καὶ τῶν διδασκαλισσῶν ἀμφοτέρων τῶν Παρθεναγωγείων κατετέθησαν πολλοὶ διὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδου μετὰ ἐπικαίρων καὶ συγκινητικῶν προσφωνήσεων.

Συλλυπούμενοι ἐγκαρδίως τοῖς ἀπορφανισθεῖσι τέκνοις καὶ τοῖς οἰκείοις πᾶσιν εὐχόμεθα τῇ μεταστάσῃ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ καθήκοντος βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ἀνακοίνωτον μικρὰν ἀπὸ τῆς πλήξάσης ἡμᾶς ἀνεπανορθώτου ἀπωλείας προσφιλεστάτης μητρὸς καὶ ἀδελφῆς καὶ συγγενοῦς Μαρίτσας Γ. Ἰακωβίδου ἵνα ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τοὺς περιθάλψαντας αὐτὴν φιλανθρώπους ἰατροὺς καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε συμμεταχόντας τῆς ὀδυνηρᾶς θλίψεως ἡμῶν συγγενεῖς, φίλους καὶ συμπολίτας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 18 Ἰουνίου 1913

Τὰ πενθοῦντα τέκνα
Οἱ πενθοῦντες ἀδελφοὶ
Οἱ πενθοῦντες συγγενεῖς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἕνεκα τοῦ εἰς ἐργολαβίαν δοθέντος Εἰκονοστασίου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χωρίου μας καὶ τῆς διακοσμήσεως αὐτῆς δηλοῦμεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ δεχθῶμεν οἱονδήποτε ζητιάνον ἐν τῷ Χωρίῳ πρὸς συλλογὴν ζητείας. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀστρομερίτης 17)30)6)13.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας Ἀστρομερίτου Ἀγ. Αὐξιβίου)

Γ. Λουκαΐδης

* * *

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος»

Ἐνταῦθα.

Παρακαλεῖσθε ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὸ φύλλον σας ὅτι ἀποσυρθέντος τοῦ καταστήματός μου τοῦ υἱοῦ μου Κωνσταντίνου Χ'' Κυπρῆ ἀνακαλῶ τὴν ὑπογραφήν μου Χ'' Κυπρῆς Κωνσταντινίδης καὶ υἱὸς τὴν μέχρι σήμερον κυκλοφορουσαν καὶ θὰ ὑπογράφωμαι εἰς τὸ ἑξῆς **χ'' Κυπρῆς Κωνσταντινίδης.**

Λευκωσία τῇ 30 Ἰουνίου 1913.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

χ'' Κυπρῆς Κωνσταντινίδης.

* * *

Διὰ τοῦ παρόντος δήλον γίγνεται ὅτι ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15)28 Ἰουνίου 913 δήλωσίς μας δὲν ἀφεώρα ποσῶς τὸν ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὸ Γραφεῖον μου Ζαχαρίαν Φ. Ζαχαριάδην τιμίως καὶ δραστηρίως ἐργαζόμενον ὡς Γραμματέα μου, καὶ εἰς ὃν τρέφομεν πᾶσαν ἐμπιστοσύνην ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Γραφείου μου.

Λεύκωσία τῇ 17)30)6)913

Γ. Χ. Ἰωαννίδης

Δικηγόρος.

* * *

Ἐγκαταστὰς ὁριστικῶς ἐν Λευκωσίᾳ, ἀναγκάζομαι ἕνεκεν ταυτονομίας μεθ' ἑτέρου συναδέλφου, νὰ ὑπογράφωμαι εἰς τὸ ἑξῆς

Γεώργιος Κατζηπαύλου

ἀντὶ ὡς μέχρι τοῦδε Γ. Π. Ἰωαννίδης.

Λευκωσία τῇ 29 Ἰουνίου 1913.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ

Δ. Ν. Δικηγόρος.

* * *

Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς ἐξ. πελατείας τοῦ ἀρτοποιείου μου ὁ «Σταύρος» ὅτι ὁ κ. Ἀναστάσιος χ'. Κωνσταντίνου ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἐν αὐτῷ πρὸ δύο μηνῶν καὶ ὑπηρετῶν ἤδη ἐν ἄλλῳ Ἀρτοποιείῳ ἐξακολουθεῖ, ὡς πληροφοροῦμαι, μεταχειριζόμενος τὸ ὄνομά μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21 Ἰουνίου 1913.

Σταῦρος Χριστοφίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ

Δ. Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

τέως ἐγκατεστημένος ἐν Πάφῳ. Ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεων ἐνώπιον πάντων τῶν Δικαστηρίων τῆς Κύπρου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Λευκωσίᾳ παραπλεύρως τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου τῶν κ. κ. Παπαχάλη καὶ Ἀ΄ιοῦ.

Ο ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΣ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου κ. **χ'' Πετρῆς χ'' Νικόλα** ἐκ Βόνης ἐν Λευκωσίᾳ ἀναλαμβάνει νὰ διδάξῃ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ἀντὶ μετρίων διδάκτρων.

Οἱ βουλόμενοι ἂς ζητήσωσι πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. Πετρῆ Σκαρπάρη Βωνιάτη.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝ. ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Η ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9)21 Ἰουνίου.—Συμπληροῦνται καὶ ἀπὸ τὰ τρία μέρη αἱ τελευταῖαι προπαρασκευαὶ διὰ τὸν πόλεμον. Περὶ τῆς γενικῆς θέσεως τῶν στρατευμάτων τῶν ἐμπολέμων ἔγραφον χθές. Αἱ λεπτομέρειαι δὲν ἐνδιαφέρουσι τὸ κοινόν.

Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔχουσι πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας. Ἡ Θεσσαλονίκη ἀποτελοῦσα περικεχαρακωμένον στρατόπεδον, μικρὰς δυνάμεις θὰ ἀπασχολήσῃ. Ἑπομένως τὸ κύριον Ἑλληνικὸν σῶμα εἶναι προωρισμένον διὰ σοβαρωτέρας ἐπιχειρήσεις. Αἱ πρὸς τὴν Σόφιαν ὁδοὶ πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ καταστῶσιν αἱ γραμμαὶ τῶν ἀπὸ τὰ νῶτα ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, ὅπερ εὑρισκόμενον ἐν Γευγελῇ καὶ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Σερβικῶν στρατευμάτων, ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ μέγιστα πλεονεκτήματα.

Οἱ Σέρβοι τὸν μέγαν στρατιωτικὸν ὄγκον συνεκέντρωσαν εἰς Πιρὸτ, ὁπόθεν ἡ πρὸς τὴν Σόφιαν σιδηροδρομικὴ ὁδός. Ἡ Σόφια στηρίζεται ἐπὶ ἰσχυρῶν φυσικῶν προκαλυμμάτων. Πρὸς νότον προστατεύεται ὑπὸ τῶν Βορειανατολικῶν ἀποφύσεων τοῦ ὄρους Σκάρδου, δηλαδὴ τῶν διακλαδώσεων Μπάμπινα καὶ Βίτου. Ἐν τῇ ἑνώσει των αἱ δύο αὗται διακλαδώσεις σχηματίζουσι φυσικὴν διάβασιν παρὰ τὸ Ραδομίρ, δι' ἧς ἄγει ἡ ἁμαξιτὸς καὶ σιδηροδρομικὴ ὁδὸς ἀπὸ Σόφιας εἰς Κιουστενδήλ. Αἱ διακλαδώσεις αὗται τοῦ Μπάμπινα καὶ τοῦ Βίτου ἀποτελοῦσι γραμμὴν διαχωρισμοῦ τῶν πρώτων πηγῶν τριῶν ποταμῶν, τοῦ Ἕβρου διευθυνομένου διὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τῆς Θράκης εἰς τὸ Αἰγαῖον, τοῦ Στρυμόνος, διευθυνομένου πρὸς νότον καὶ τοῦ παραποτάμου τοῦ Μοράβα ἀκολουθοῦντος ἀντίθετον διεύθυνσιν, ἤτοι διὰ Σερβίας πρὸς βορρᾶν εἰς τὸν Δούναβιν. Δὲν ἀφίστανται καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ Ἀξιοῦ ἐπὶ τοῦ Σκάρδου.

Ὥστε ἡ Σόφια κατέχει τὴν κλεῖδα τεσσάρων μεγάλων κοιλάδων. Εἶνε ἑπομένως θέσις στρατηγικὴ πρώτης τάξεως, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Μ. Κωνσταντῖνος νὰ δίσταση πρὸς στιγμὴν ἂν δὲν ἔπρεπεν ἀντὶ τοῦ Βυζαντίου, νὰ προτιμήσῃ διὰ πρωτεύουσαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους τὴν ἀρχαίαν Σαρδικήν.

Ἀλλ' ἀπὸ μέρους τοῦ Πιρὸτ ἡ Σόφια καθίσταται μᾶλλον εὐπρόσβλητος, ἐὰν δὲ οἱ Σέρβοι διεξαγάγωσιν ἐπιτυχῶς—καὶ οὐδεμία περὶ τούτου ἀμφιβολία—τὰς προηγουμένας τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων στρατηγικὰς κινητοποιήσεις, δύνανται νὰ διευκολύνωσι τὰς ἐνεργείας των ἐπὶ τῆς κυρίας γραμμῆς Νύσσης—Πιρὸτ—Σόφιας, ὥστε ὡς ἔχουσιν ἀκριβάντων ἐπιθήσιν, νὰ καταστῶσι κύριοι τῆς Σόφιας ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν.

Τὸν σκοπὸν τῶν Βουλγάρων θὰ μαντεύσωμεν ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν παράταξίν των καὶ τὰς συγκεντρώσεις των εἰς ὡρισμένα σημεῖα. Ἐξ αὐτῶν ἐξάγονται τὰ ἑξῆς:

1) Εἰς τὸ Βιδίνιον ἄμυνα ἢ ἐπίθεσις ἀναλόγως τῶν Σερβικῶν δυνάμεων ἃς θὰ ἔχωσι ν' ἀντιμετωπίσωσιν.

2) Πρὸς τὸ Πιρὸτ (δηλαδὴ εἰς Σλίβνιτσαν) ἄμυνα.

3) Πρὸς τὰ Σκόπεια, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Κιουστενδὴλ ἐπίθεσις μὲ σκοπὸν νὰ διχάσωσι τὴν Σερβικὴν παράταξιν.

4) Ἀπὸ τὰ Κότσανα καὶ Ἱστὶπ θέλουσι διεξαγάγει σφοδρὸν ἐπιθετικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ὁδὸν Βελεσσῶν—Περλεπὲ—Μόναστηρίον.

5) Εἰς τὴν Δοϊράνην, Κιλκίσιον, Λιγκβίνην, ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων ἄμυναν καθαρὰν, χάριν προστασίας τῆς ὁδοῦ ἥτις ἄγει ἀπὸ Κιλκισίου διὰ Δοϊράνης, κοιλάδος Περοῦσσης, σειρῶν Σίρμονος εἰς Δούπνιτσαν, ὁπόθεν σιβηρῶς θὰ ἀπειληθῶσι τὰ νῶτα τῶν κυρίως βουλγαρικῶν ὅρων.

6) Εἰς τὸ Πιγγοῦον μᾶλλον ἐπίθεσιν, δεδομένου ὅτι θὰ ἀντιμετωπίσωσι τὴν ἀποσπασμένην ἐκεῖ μικρὰν δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

* * *

Ὁ πόλεμος θὰ ἐντοπισθῇ. Πᾶσα ἀνάμιξις τρίτου ἀποκλείεται καὶ ἀπαγορεύεται. Ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις ἐπέτυχε τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ πολέμου, ἀκριβῶς δι' οὓς λόγους εἶχεν ἐπιτύχει καὶ τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου. Ἡ λεία ἀνήκει εἰς τοὺς συμμάχους μέχρι τῆς γραμμῆς Αἴνου—Μηδείας. Οἱ σύμμαχοι εἶναι ἐλεύθεροι εἴτε δι' εἰρηνικῆς συνεννοήσεως εἴτε διὰ πολέμου νὰ κανονίσωσι τὴν διανομήν της. Ἡ αὔξησις Σερβίας καὶ Ἑλλάδος ἀπαλύνει τὴν πολιτικὴν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς Αὐστρίας.

Ἀφοῦ ἡ Αὐστρία ἐπιδιώκει τὴν διάσπασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ μεταχειριζομένη ὡς μέσον τὴν Βουλγαρίαν, ἐρρέτω αὕτη ἐκ τοῦ μέσου. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἁρπαγῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Βουλγαρίας εἰς ἀνεξάρτητον βασίλειον, δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ. Μετὰ τοῦ Αἴρενταλ ἐνεταφιάσθη καὶ ἡ πολιτικὴ ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀκριβῶς ἐπροκάλεσε τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον.

Τὸ ἄλλοτε φλέγον Μακεδονικὸν ζήτημα ἀντεκατέστησε τὸ Ἑλληνοβουλγαρικόν, τὸ Σερβοβουλγαρικόν. Πᾶσα δὲ ἀναπόλησις παρωχημένων ζητημάτων ἀποτελεῖ πλέον ἀναχρονισμόν.

ΒΑΛΚΗΝΟΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΝΙΚΩΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ

Οἱ Βούλγαροι ἀπὸ φυλετικοῦ χαρακτῆρος ἄπιστοι καὶ ἄτιμοι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τηρήσωσι τὰ συμπεφωνημένα καὶ μετὰ τὸν τελευταῖον καθορισμὸν τῆς οὐδετέρας ζώνης μεταξὺ τοῦ βουλγαρικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνοσερβικοῦ μετώπου.

Θέλοντες νὰ ἐξαντλήσωσι τὴν ὑπομονὴν τῶν Συμμάχων αὐτῶν καὶ προκαλέσωσι ῥῆξιν πρὸς αὐτοὺς διέπραξαν νέαν παρασπονδίαν κατὰ τοῦ Σερβικοῦ μετώπου.

Κατ' ἐπίσημον ἐκ Βελιγραδίου ἀνακοίνωσιν τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ 12)25 Ἰουνίου πολυάριθμος βουλγαρικὸς στρατὸς ἐπεχείρησεν ἀπρόκλητον ἔφοδον λίαν πρωὶ κατὰ τῶν Σέρβων εἰς Ζλέτοβον καὶ Ρατκοβίτσαν. Ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς εἰσέβαλε πρῶτος εἰς τὸ ἔδαφος τὸ κατεχόμενον ὑπὸ τῶν Σέρβων διαβὰς τὸν ποταμὸν παρὰ τὰ Κότσανα. Προσέβαλον τότε τοὺς Σερβικὰς προφυλακὰς καὶ ὁ ἀκροβολισμὸς ἀμέσως ἐπετείνετο εἰς πολλῷ σοβαρωτέραν σύγκρουσιν. Τὸ Ζλέτοβον κεῖται περὶ τὰ εἴκοσι μίλλια βορείως τοῦ Ἱστίπ.

Λεπτομέρειαι ἐξ ἐπισήμων σερβικῶν ἀνακοινώσεων ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ Σέρβοι ἐνήργησαν ὅταν οἱ Βούλγαροι κατὰ μεγάλους ὄγκους διέβησαν τὸν ποταμὸν εἰς Ζλέτοβον. Ἡ μάχη διεξήχθη ἀπεγνωσμένως μέχρι οὗ οἱ Βούλγαροι ἐνέδωκαν πρὸ τῶν Σέρβων λαβόντων ἐνισχύσεις. Τότε διεσπάσθησαν καὶ ἐτράπησαν οἱ βούλγαροι καταλιπόντες ὀπισθέν των πολλοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας. Οἱ Βούλγαροι ἐγκατέλειψαν πάσας τὰς θέσεις ἃς εἶχον καταλ

Δύο χιλιάδες πληγωμένοι ἔφθασαν εἰς Βελιγράδιον Σερβικὸν ἐπίσημον ἄγγελμα λέγει ὅτι αἱ Σερβικαὶ ἀπώλειαι κατὰ τὴν τριήμερον μάχην εἰς Ὀβοέπολιν ἀνέρχονται εἰς ἓξ χιλιάδας ἐνῷ αἱ τῶν Βουλγάρων εἶνε πολλῷ πλείονες· ἡ μάχη προχωρεῖ εἰς Κότσιανα καὶ Ἴστίπ.

Ἰσχυρὸν αἴσθημα ὑπάρχει παρὰ τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις τοῦ Λονδίνου ὅτι θὰ εἶνε καλίτερον δι' ἅπαντας τοὺς Βαλκανίτας, νὰ τελειώσῃ ἡ ἀρξαμένη ἤδη μάχη, ὅτε εὐκολωτέρα θὰ εἶνε ἱκανοποιητικὴ διευθέτησις μετὰ βραχεῖαν ὀξεῖαν σύρραξιν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ρητῶς ἀρνεῖται τὰς Σερβικὰς ἐπιτυχίας, κατηγορεῖ δὲ τὴν Σερβίαν ὅτι ποιεῖται ἐπιθέσεις αἵτινες καὶ ἀπεκρούσθησαν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁπωσδήποτε ἡ Πύλη ἀπεφάσισε νὰ τηρήσῃ οὐδετέραν στάσιν πρὸς τὸν πόλεμον, ἐπιτηροῦσα μόνον τὴν γραμμὴν Ποζμίδα.

Οἱ Σέρβοι ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ μάχη προχωρεῖ σήμερον πλησίον τῆς Κοσσιάνας, πλὴν, τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε εἰσέτι ἄγνωστον διότι ἐλλείπουσι περαιτέρω λεπτομέρειαι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αἱ ἀποστολαὶ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Αὐλάς.

Ρώμη, 12 Ἰουνίου.—Ἡ ὑπὸ τὸν Θεοτόκην ἔκτακτος Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ἀφίκετο ἐνταῦθα χθὲς τὴν 10.55' μ.μ. γενομένη δεκτὴ ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ τελετάρχου τῶν ἀνακτόρων, τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας.

Ἡ ἀποπολὴ, ἐπιβᾶσα ἀνακτορικῶν ἁμαξῶν, διηυθύνθη εἰς τὸ «Ἐξέλσιορ Ὄτελ», ὅπου καὶ κατέλυσεν.

Αἱ ἐφημερίδες χαιρετίζουν τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Θεοτόκη διὰ θερμῶν ἐκφράσεων.

Ἡ «Τριμπούνα» πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἕλληνος πολιτευτοῦ, ἐξαίρουσα τὸ πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν αὐτοῦ πνεῦμα, προσθέτουσα δὲ ὅτι εἰς αὐτὸν ὀφείλονται αἱ τελευταῖαι στρατιωτικαὶ ἐπιτυχίαι τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἐπιμόνου καὶ πολυετοῦς στρατιωτικῆς παρασκευῆς, ἣν ἐνήργησεν.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Ρώμην ἐθεωρήθη ὡς βασιλικὸς ξένος καθ' ὑψηλὴν βασιλικὴν ἐπιταγήν».

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ὁ κ. Θεοτόκης ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Τζιολίτι καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μαρκήσιον Σαν Τζουλιάνο μετὰ τῶν ὁποίων συνδιελέχθη ἐπὶ μακρόν.

Ὁ κ. Θεοτόκης συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Κακλαμάνου ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 6ην μ. μ. τῆς προχθὲς διὰ Πίζαν κληθεὶς ἰδιαιτέρως ἐκεῖ παρὰ τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ.

ΒΙΕΝΝΗ, 9 Ἰουνίου.— Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην ἀποστολὴ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος μετὰ μεγάλων τιμῶν. Ὁ Καισαρ-βασιλεὺς ὑπῆρξε φιλοφρονέστατος. Ἀπένειμεν εἰς τὸν κ. Ζαΐμην τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου. Εἰς τὸν στρατηγὸν Πάλλην τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ καὶ εἰς τὸν ταγματάρχην Ἀλέξανδρον Πάλλην τὸν Ταξιάρχην τοῦ τάγματος Λεοπόλδου.

Κατὰ τὴν πρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ παρουσίασιν, ὁ Καισαροβασιλεὺς ἐξεφράσθη πρὸς τὸν ἀρχηγὸν κ. Ζαΐμην εὐμενέστατα ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν τοῦ διαδεχθέντος Αὐτὸν Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ παρεκάθησεν ἀκολούθως εἰς πρόγευμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ κόμητος Μπόριχολδ, μετὰ δὲ τὸ πρόγευμα ὁ κ. Ζαΐμης ἔσχε μακρὰν πολιτικὴν συνδιάλεξιν μετ' αὐτοῦ.

Ἐπίσημον γεῦμα.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Στρέιτ μετὰ τῆς κυρίας του παρέθηκαν γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς. Εἰς τὸ γεῦμα ἔλαβον μέρος τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ προσκεκλημένου εἰς αὐτὴν κόμητος Χόγιο, ὁ κόμης Μπόριχολδ, οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ὁ Οὐγγρος ὑπουργὸς βαρῶνος Μαιόριαν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Δανίας, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ βαρῶνος Ρεμεν, ὁ κόμης Κίνσκυ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας κ. Χυδάκης.

Ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Κορομηλᾶ διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κορομηλᾶς ὁμιλῶν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τοῦ πρακτορείου Ρώυτερ προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις.

«Ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθεῖ πιστῶς τὴν ἀπὸ πολλοῦ φιλειρηνικήν της πολιτικὴν καὶ πρὸς τοῦτο πολλάκις ἀπετάθη πρὸς τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν φιλικὴν διανομὴν τῶν καταληφθεισῶν χωρῶν, ἐπιμείνασα ἀκόμη διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς διαιτησίαν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἄμεσος συνεννόησις ἤθελεν ἀποβῇ ἀδύνατος. Δυστυχῶς ὅμως ἡ Βουλγαρία δὲν ἀπήντησεν εἰμὴ δι' ὑπεκφυγῶν καὶ ἐπωφελεῖτο οὕτω τοῦ καιροῦ, ὅπως ἀποστείλῃ τὰ στρατεύματά της εἰς τὰ μέρη, τὰ καταληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ προτάξῃ τὸ ζήτημα τῆς προτεραιότητος τῆς κατοχῆς, ἐξ ἂν τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λυθῇ διὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν.

«Ὁ κ. Κορομηλᾶς ἀνέφερεν ἔπειτα τὰς αἱματηρὰς συγκρούσεις τὰς ὁποίας προεκάλεσαν οἱ Βούλγαροι εἰς τὸν βομβαρδισμὸν κατὰ τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ τῶν «Σπετσῶν».

«Ἐὰν ὁ πόλεμος ἀπεσοβήθη κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ συνδιαλακτικόν μας πνεῦμα καὶ τὴν ὑπομονήν μας. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ στιγματίσῃ (*deshonorer*) τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν καὶ παρὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τοῦ στρατοῦ, ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὴν κατάστασιν.

»Ἀναξαρτήτως τῶν λυπηρῶν τούτων ἐπεισοδίων ὑποστηρίζομεν ὅτι διανομὴ δὲν δύναται νὰ γείνῃ εἰμὴ τῇ συμμετοχῇ καὶ τῶν τεσσάρων συμμάχων κρατῶν, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης ἐν Λονδίνῳ τὰ Ὀθωμανικὰ ἐδάφη παρεχωρήθησαν *en bloc* εἰς τοὺς Συμμάχους.

Ἡ λύσις εἰς τὴν γενικὴν διαιτησίαν.

»Ἡ Βουλγαρία ἀντιθέτως φρονεῖ ὅτι ἡ διανομὴ εἶνε ζήτημα ἀφορῶν ἀποκλειστικῶς αὐτὴν πρὸς τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον τῶν συμμάχων χωριστά.

»Ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ἀστήρικτος, διότι μεταξὺ τῶν ἐδαφῶν τούτων ὑπάρχουν καὶ μέρη ἀμφισβητούμενα ὑπὸ πλέον τῶν δύο Συμμάχων, προέχει δὲ καὶ τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης ἰσοροπίας μεταξὺ τῶν τεσσάρων κρατῶν.

»Ἐν συμπεράσματι, εἶπεν ὁ κ. Κορομηλᾶς, παρὰ τὰς ἐθνικὰς θυσίας, τὰς τόσον σημαντικὰς καὶ σκληρὰς διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν Θράκῃ, παρὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας πρὸς τὴν συμμαχίαν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἡ Ἑλλὰς τηρεῖ ἀνέκαθεν διαλλακτικὴν στάσιν καὶ, παρὰ τὰ δεινοπαθήματα τῶν ὑπὸ τοὺς Βουλγάρους δομοεθνῶν της, θὰ παραμείνῃ πιστὴ μέχρι τέλους εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην.

»Διὰ νὰ διατανώσῃ τὰς φιλειρηνικάς της ταύτας διαθέσεις ἡ Ἑλλὰς εἶνε πρόθυμος νὰ ὑποβάλῃ ὅλα τὰ ἐδιαφέροντα αὐτὴν ζητήματα εἰς τὴν γενικὴν διαιτησίαν, τὴν ὁποίαν νὰ διεξαγάγουν οἱ αὐτοὶ διαιτηταί. Ἡ λύσις αὕτη ἐπιβάλλεται διὰ πολλοὺς λόγους καὶ διότι ὅλα τὰ ἐδάφη παρεχωρήθησαν *en bloc* εἰς τοὺς συμμάχους.

»Ἀρκεῖ δὲ ὀλίγη καλὴ θέλησις ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας καὶ τὰ πάντα θὰ λυθοῦν φιλικῶς, ταχέως καὶ ὁριστικῶς. Ἀπόκειται νὰ γνωσθῇ, ἐὰν οἱ ἐν Σόφιᾳ θὰ ἐξακολουθήσουν ἀδιάλλακτοι καὶ ἀτειλητικοί, ἐφευρίσκοντες φαντασιώδεις ἀφορμὰς καὶ ἐπεισόδια πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πολέμου».

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

Τὰ τραύματα τοῦ «Ἀβέρωφ». Τὰ θαύματα τῶν τουρκικῶν ὀβίδων.

Ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» κ. *Rene Puaux* πρῶτος ἐκ τῶν ξένων δημοσιογράφων ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐπέστευεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του περιεργαίαν ἐνδιαφέρουσαν ἡ. ἀπόσπασμα ἀναδημοσιεύομεν ὧδε ἐξ ἀτικης ἐφημερίδος.

«Διὰ τὰ ναυτικὰ χρονικὰ, γράφει ὁ Γαλάτης δημοσιογράφος, ἡ δρᾶσις τοῦ «Ἀβέρωφ» θὰ παραμείνῃ ὡς μάθημα καὶ παράδειγμα συγχρόνως. Τὸ θωρηκτὸν τοῦτο ἀτμοδρομικὸν ἔσχε τὴν τόλμην τῆς ἄκρας δριόσεως.

Κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς 5 Ἰανουαρίου ἐπλησίασε μέχρι 2800 μέτρων τὸν ἐχθρόν, ὅπερ εἶνε τρομαρικὸν βεβαίως, δεδομένου ὅτι τὸ ὅπλον τοῦ βλαγκανοῦ τῶν σημερινῶν τηλεβόλων ὁ ἀγὼν συνάπτεται ἀπὸ 7—10 χιλιομέτρων.

Τὴν τόλμην του ταύτην ἐπλήρωσε μὲ τινας πληγάς. Τὸ πρωραῖον κατάστρωμα ὠργώθη κυρίως ὑπὸ τῶν ὀβίδων Τὸ νοσοκομεῖόν του ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ἐπυροπολήθη καὶ ὁ θαλαμίσκος τῶν διόπων ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἀνετράπη.

Μία Τουρκικὴ ὀβὶς ἐξερράγη ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος τῶν ναυτικῶν ὀργάνων καὶ ἐν τεμάχιον ὀβίδος προσέκρουσεν ἐφ' ἑνὸς τῶν διδύμων τηλεβόλων τῶν 19 τοῦ πυργίσκου χωρὶς νὰ τὸ κάμῃ νὰ σιγήσῃ. Τὸ κτύπημα τοῦ βλήματος παρεμόρφωσε τὸν σωλῆνα τοῦ ταχυβόλου, καὶ οἱ ἐν τῷ πυργίσκῳ δὲν ἀντελήφθησαν τοῦτο καὶ ἐξακολούθησαν νὰ βάλλουν. Ἡ βία τῶν ἐκτοξευομένων ὀβίδων ἐπανέφερε τὴν σωλῆνα εἰς τὸ ἀρχικὸν σχῆμα του.

Ἄλλη Τουρκικὴ ὀβὶς ἀνετίναξε τοὺς στρόφιγγας τῆς θύρας τῆς τεθωρακισμένης ζώνης κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν πρὸς σωιηρίαν τοῦ Σαλπιγκτοῦ Ἀγγελῆ κατὰ θαυμάσιον τρόπον τόνδε: Ὅταν τὴν 11.25' π.μ. τῆς 5 Ἰανουαρίου ἐδόθη τὸ πολεμικὸν σύνθημα ἔξωθεν τοῦ Μούδρου, πᾶσαι αἱ θύραι κατὰ τὴν διάταξιν ἐκλείσθησαν ὁρμητικῶς, καὶ τὸ πλήρωμα ὁλόκληρον ἐκλείσθη ἐντὸς τῆς τεθωρακισμένης ζώνης. Μόνος εἰς σαλπιγκτὴς Ἀγγελῆς τοὔνομα, ἀπησχολημένος ἐπὶ τοῦ πρωραίου καταστρώματος δὲν ἐπρόφθασε νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἔμεινεν ἔξω δι' ὅλης τῆς διαρκείας τῆς ναυμαχίας, εἶχε καταφύγει ὄπισθεν τοῦ πύργου τῶν τηλεβόλων τῶν 23 καὶ περὶ αὐτὸν ἔπιπτον τὰ βλήματα βροχηδὸν καὶ στῆλαι ὕδατος ἐσάρωγον τὸ κατάστρωμα. Μετ' ὀλίγον τραυματισθεὶς ἐσύρθη ὁ Ἀγγελῆς μέχρι τῆς βάσεως τοῦ πύργου ἀναμένων τὸν θάνατόν του.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς μία τουρκικὴ ὀβὶς ἀνετίναξε τὰς στρόφιγγας τῆς θύρας. Καὶ τότε εἰς τῶν συντρόφων ἐξῆλθε διὰ τοῦ ἀνοίγματος εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Ἀγγελῆ ὃν εὗρε καὶ ἔσυρεν εἰς τὰ ἔνδον.

«Ὁ κυβερνήτης ταῦ «Ἀβέρωφ» κ. Δούσμανης ὅστις μοὶ παρέσχε πλείστας λεπτομερείας τῶν δύο μεγάλων ναυμαχιῶν, τῆς 3 Δεκεμβρίου 1912 καὶ 5 Ἰανουαρίου 1913, λεπτομερείας αἵτινες ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἀπόλυτον ἀξίαν τῆς ἐπιθετικῆς δράσεως μετὰ βαθμιαίας αὐξήσεως τῆς ταχύτητος, μοὶ ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης καὶ ἄλλα ἐν διαφέροντα πορίσματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γνωρίζωσι πάντες καὶ ἅτινα θὰ ἀνακοινώσω κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς φίλους μου ἀξιωματικοὺς τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ.

Ὁ «Ἀβέρωφ» ἐπωφελήθη τὰς ἑβδομάδας τῆς ἀπραξίας καὶ ἐπεσκεύασε τὰς ἐλαφρὰς ἄλλως τε πληγάς του. Εἰς διάφορα μέρη πλάκες τινὲς ἐπικεκολλημέναι δεικνύουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Αὗται αἱ πληγαὶ ἑλληνιστὶ καλοῦνται «παράσημα» τοῦ «Ἀβέρωφ».

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΩΜΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΕΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι μεγάλων εὐρωπαϊκῶν φύλλων οἱ κ.κ. Κράουφορ Πράϊς τῶν «Τάϊμς», Αἰμίλιος Θωμᾶς τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου», Λούκιανὸς Μαγκρίνι τοῦ «Σέκολο», Τιανὼ τῆς «Ζουρνὰλ», Ντράλσὼν τοῦ Πρακτορείου Ρώυτερ, Τουρτζὶπ τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, λοχαγὸς Τράπμαν τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», Γκρώμαν τῆς «Ἐφημ. τῆς Φραγκφούρτης» καὶ τοῦ «Ν. Ἐλ. Τύπου» καὶ Μεσαντῆς τῆς βιεννέζας «Ζάϊτ» ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου «Τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων» κοινὸν καὶ ταὐτόσημον τηλεγράφημα τὸ ἑξῆς:

«Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ρῆξις μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἔφθασεν εἰς τὸ ὀξύτερον σημεῖον αὐτῆς, σήμερον ὅτε ὁ πόλεμος φαίνεται σχεδὸν ἀναπόφευκτος, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἡ Εὐρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη ἐπακριβῶς πληροφορηθῇ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν διαφόρων Συμμάχων, νὰ καθορισθῶσιν αἱ εὐθύναι καὶ πᾶσα ἡ ἀλήθεια νὰ λεχθῇ, προκειμένου περὶ πράξεών τινων μυσαρῶν. Ὁ Σύνδεσμος τῶν «Ἀνθρωπίνων Δικαίων» δὲν θὰ μείνῃ ἀδιάφορος εἰς τὰς ὑπερβασίας, ἃς διέπραξαν οἱ Βούλγαροι εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν καταληφθείσας χώρας. Καθ' ἑκάστην περιέρχονται εἰς ἡμᾶς ἐκθέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, αἵτινες περιέχουσι τὰς φρικωδεστέρας λεπτομερείας περὶ τοῦ τρόπου ὃν μετέρχονται πρὸς αὐτούς. Χιλιάδες προσφύγων φθάνοντες ἐνταῦθα ἐπιβεβαιοῦσι τὰ εἰς τὰς ἐκθέσεις ταύτας περιεχόμενα. Δὲν νομίζετε, κ. Πρόεδρε, ὅτι συμπέρασμα εἰς τὴν Δικαιοσύνην καὶ Φιλανθρωπίαν ἵνα γένηται ἀνάκρισις ἀμερόληπτος ἐφ' ὅλων τῶν γεγονότων τούτων ὅπως λεχθῇ πᾶσα ἡ ἀλήθεια τῶν πράξεων αἵτινες ἐν 20ῷ αἰῶνι ἀποτελοῦσιν ἀληθὲς αἶσχος;

«Ἐλπίζομεν, κ. Πρόεδρε, ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ χρησιμοποιήσητε τὸ ὑμέτερον κῦρος καὶ τὴν μεγάλην ἐπιρροὴν τοῦ Συνδέσμου, ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης καὶ συντελέσητε ἵνα δημιουργηθῇ κίνημα διαμαρτυρίας, ὅπερ φαίνεται ἡμῖν ἀναγκαῖον.»

×

ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΠΥΡ

Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐπέρχεται πύρινον ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἀνωθι ἐπιγραφὴν ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείᾳ» τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἐξαιρόμενον εἰς ἀληθὲς πάθος λυρικὸν ὑπὸ τῶν συγκεντρουμένων ἐκεῖ ἐκθέσεων Μητροπολιτῶν, Ἱερέων, προκρίτων τῶν βουλγαροκρατουμένων Ἑλληνικῶν καὶ Μωαμεθανικῶν κοινοτήτων ἐν Θράκῃ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ. Τὸ πρῶτον τοῦ ἄρθρου τρόπου εἶνε ἄξιον ἀναγνώσεως παρὰ πάντων καὶ ἀνταναλᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν Βουλγάρων ὑπὸ τοῦ Γαλάτου ἱστορικοῦ κ. Ἀμβροσίου Φιερροῦ ὅπερ κατεχωρίσαμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος φύλλου. Ἡ περικοπὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμὶς καπνοῦ νέμονται τὴν πλημμυρα Μακεδονικὴν καὶ Θρακικὴν χώραν ἀφ' οὗ χρόνου ὁ ἀπαίσιος τῶν Βουλγάρων ποῦς πατεῖ ἐπ' αὐτῶν. Αἱ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀποστελλόμεναι ἐπίσημοι ἐκθέσεις διὰ ζοφερῶν χρωμάτων περιγράφουσι τὴν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τοὺς ἐλευθερωτὰς! Βουλγάρους περιελθόντων ἀρθοδόξων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Καθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατεχομένην χώραν διαρπάζονται ὑπ' αὐτῶν αἱ περιουσίαι λῃστεύονται καὶ βεβηλοῦνται οἱ ἱεροὶ ναοί, περιυβρίζεται καὶ δέρεται ὁ ἑλληνικὸς κλῆρος, πιεζόμενος νὰ συλλειτουργῇ μετὰ σχισματικῶν, διαρπάζονται ἱεραὶ εἰκόνες καὶ κειμήλια τῶν ἐκκλησιῶν, κλείονται ἑλληνικαὶ σχολαὶ καὶ μητροπόλεις, ἐκδιώκονται ἢ φονεύονται οἱ ἕλληνες διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι, διενεργεῖται βιαία στρατολογία, ρίπτονται ἀνεύθυνοι γονεῖς τῶν φυγοστράτων εἰς τὰ φυλακάς, ὅπου ὑφίστανται μυρίας κακώσεις, παραβιάζεται κατὰ τὸν θηριωδέστατον τρόπον ἡ τιμὴ τῶν γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ ἀνηλίκων ἐτι, ὡς πλὴν ἄλλων συνέβη ἐσχάτως καὶ ἐν Γανοχώρῳς, ὅπου Βούλγαρος λοχίας κτηνωδῶς κορέσας τὸ πάθος ἐπὶ δεκαετοῦς γεάνιδος ἀφῆκεν αὐτὴν μετὰ θηριώδη κορεσμὸν ἐτοιμοθάνατον· καίονται τὰ ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ καταλειπόμενα ἑλληνικὰ χωρία, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον δωρεὰν ἐθέρμαινον καὶ ἔτρεφον εἰς τοὺς κόλπους των τοὺς δηλητηριώδεις ὄφεις, οἵτινες εἶνε καὶ λέγονται Βούλγαροι. Οὕτω καθ' ὅλην τὴν αἱμάφυρτον τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας γῆν μαίνεται ἡ Ἐρινὺς τῆς ἐρημώσεως οἱ δὲ τλήμονες Ἕλληνες, ὅσοι περισώζονται ἀπὸ τῷ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων θρηνοῦσι σιωπηλῶς τὴν οἰκτρὰν τύχην, εἰς ἣν κατεδίκασε τοὺς ἄλλεροὺς καὶ ἀκμαίους ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῶν χωρῶν τούτων ὁ βάρβαρος καὶ ἐκ προγόνων τρίβουλος, σκυτοτρώκτης καὶ διφθερίας βουλγαρικὸς λαός, ὡς ἀπεκάλεσε τοὺς βουλγάρους καὶ τοὺς ἡγεμόνας των ὁ ἕλλην αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς. Οὔτε ὁ μακρὸς χρόνος οὔτε ὁ πολιτισμὸς ἰσχυσαν νὰ ἡμερώσωσι τὰ ἔμφυτα εἰς τὴν βουλγαρικὴν ψυχὴν ἄγρια ἐνστικτα, τοὐναντίον μάλιστα ἀποβαίνουσι τοῦτα ἀδυνάτα ἀγριώτερα καὶ οἱ νεώτεροι Βούλγαροι φιλοτιμοῦνται νὰ μὴ καταισχύνωσι τὸ γένος.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Θεσσαλονίκη, 13)26. — Συνελήφθη χθὲς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων Βούλγαρος μαθητής, φέρων βόμβαν εἰς τὸ θυλάκιόν του.

Ἀνεκαλύφθησαν ἐπίσης παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ σταθμοῦ τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων βόμβαι καὶ ὕλαι ἐκρηκτικαί.

Ἐπίσης ἐρεύνης γενομένης εἰς τὰς οἰκίας ὑπόπτων ἐργατῶν τοῦ σιδηροδρόμου ἀνεκαλύφθησαν ἕτεραι βόμβαι ἓν κιβώτιον δ' ἐκρηκτικῶν κατεσχέθη εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς βουλγαρίδος.

Ἐρεύνης γενομένης εἰς τὸ «Γκρὰντ Ὀτὲλ» ἀπεκάλυψε χειροβομβίδας, ὅπλα καὶ πολεμεφόδια.

Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τῆς ἐνωτικῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης Κων)πόλεως αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ κατέσχον ἐπὶ Βουλγάρου 300 μέτρα θρυαλλίδος μεταλλείων. Χθὲς συνελήφθη ὁ Βούλγαρος Κομιτατζῆς Ἀνδριεὲφ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν δύο βόμβαι.

Ὁ ἀναρχικὸς σοσιαλιστὴς Ντιγκρανιὰν, προερχόμενος ἐκ Κων)πόλεως συνελήφθη. Ὁ κομιτατζῆς Τκόλτσεφ, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ, συνελήφθη δημοίως. Ὁ Γκώρτζιεφ, παρατηρηθεὶς ἐν Κιλκὶς μετὰ στρατιωτικῆς βουλγαρικῆς στολῆς, συνελήφθη φέρων πολιτικά, καθ' ἣν ὥραν προσεπάθει νὰ κατασκοπεύσῃ τοὺς στρατῶνας ἐν τῷ «Μεγάλῳ Ξενοδοχείῳ» ὅπου εἶνε ἐγκατεστημένον τὸ βουλγαρικὸν ταχυδρομεῖον, πλεῖστα ὅπλα καὶ πολλαὶ ἀντιφλεκτικαὶ ὕλαι ἀνευρέθησαν. Ἐπὶ τοῦ Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀμπαζία», διελθόντος τοῦ ἡμετέρου λιμένος, εὑρίσκετο ὁ περιβόητος συμμορίτης Σαντάιβυνα, μεταβαίνων διὰ Κρήτης εἰς Ἀθῆνας, ὅτως συνεννοηθῇ καθ' ἃ φαίνεται, περὶ ὀργανώσεως συμμοριῶν, αἵτινες θὰ δράσωσιν ἐν Ἠπείρῳ.

Ἄλλαι λεπτομέρειαι.

Ἡ ἀστυνομία ἐξακολουθεῖ μετὰ παραδειγματικῆς δραστηριότητος νὰ λαμβάνῃ τ' ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει.

Τῇ 1ῃ Ἰουνίου αἱ κατ' οἶκον ἔρευναι γενόμεναι εἰς κατοικίας ἐργατῶν τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης—Δεδεαγὰτς συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν πολλῶν ὅπλων καὶ 24 δεμάτων δυναμίτιδος, δι' ἧς ἐμελετᾶτο καὶ ἀνατίναξις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Τῇ 12ῃ τοῦ μηνὸς ὁ βούλγαρος Μπακόφα συνελήφθη διότι εὑρέθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὅπλα. Κατόπιν ἐρευνῶν ἐν ταῖς οἰκίσις τῶν ἐργατῶν Πιλῶφ, Πετκῶφ, Πατσκῶφ καὶ Ντούωφ, εὑρισκομένους ἐν τοῖς συνεργείοις τοῦ σταθμοῦ, ὃν κατέχουσι σώματα Ἑλληνοσερβικά, ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψε βαρέλιον περιέχον 100 χιλιόγραμμα ἐκρηκτικοῦ βάμβακος, προωρισμένου ὁρμῶς πρὸς ἀνατίναξιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Ὁ ἀρχιμηχανικὸς τοῦ σιδηροδρόμου κ. Χάφμερ μετέβη παρὰ τῷ Νομάρχῃ, ὃν ηὐχαρίστησε, καὶ παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ ζητήσας τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐργατῶν τούτων. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεκάλυψε πολλὰ ὅπλα ἐν ταῖς κατοικίαις τῶν βουλγάρων Παρασκῶφ. Πετρῶφ καὶ Γεωργιέφ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΕΝ ΚΑΛΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗι

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Πρὸς εὐχάριστον διαμονὴν τῶν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ἐπισκεπτομένων τὰ ἰαματικὰ λουτρὰ Καλοπαναγιώτου ἐν Μαραθάσῃ συνεστάθη Ξενοδοχεῖον περιλαμβάνον πολλὰ καὶ εὐάερα δωμάτια ἐφ' κεντρικῇ τοποθεσίᾳ τοῦ χωρίου μετὰ καινουργοῦς ἐπιπλώσεως καὶ καταλλήλου ὑπηρεσίας ὅλως οἰκογενειακῆς. Ἀντὶ τεσσάρων σελλινέων μόνον καθ' ἑκάστην ἡμέραν οἱ ξενιζόμενοι θ